C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\L\Lorenz Ralf\Ren_Dhark_010-Lorenz_Ralf-Bitva_o_Cattan.pdb

PDB Name: Ren_Dhark_010-Lorenz_Ralf-Bitva
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Z padesáti tisíc kolonistů, kteří se usadili ve vzdálenosti pěti tisíc let od Země na planetě Hope, respektuje tyranského guvernéra Rocca. Vzdoruje mu jen skupina přátel Rena Dharka, kterou dal Rocco vysadit na pustý ostrov.
Pusty? Neznámá civilizace tu zanechala výtvory svého ducha. Dharkovi přátelé, někdejší posádka kosmické lodě GALAXY, tu nalézají vesmírnou loď nepozemšťanů. Jak se zdá, všechno je zde ještě plně funkční, aparatury lze spustit telepatií, pouhým náporem myšlenek. Ve chvíli, kdy Roccovo komando používá jaderných náloží, aby zlikvidovalo Dharkovu skupinu, ukrytou v hlubokých jeskyních, poclaří se Dharkovi odstartovat s průzkumnou lodí obřího prstencového korábu.

***

Čtyři muži v monitorovací radarové stanici v Cattanu se nudili. Pozornost po sedmi hodinách služby už poklesla.
"Poslední hodina taky uteče," těšil své lidi Rembrouk.
Shool si ho ostře změřil. Vůbec se mu nelíbilo, že Rembrouka povýšil guvernér Rocco na velitele směny.
Byli jedinou ze všech tří směn, na kterou se guvernér mohl zcela spolehnout. Ostatní dvě směny byly postaveny z dřívějších členů posádky GALAXY. Tito muži stáli pořád za Renem Dharkem, deportovaným na ostrovní kontinent Deluge.
Rocco to věděl, ale nemohl se bez nich obejít, protože mezi 48 000 vystěhovalci bylo jen nemnoho specialistů, kteří by dokázali obsluhovat sloňte monitorovací systémy.
Rembrouk, kterému neušlo, že ho Shool nevidí rád na místě představeného, se v posledních dnech často zamýšlel nad svým vztahem k Roccovi. V duchu si musel přiznat, že jeho sympatie ke guvernérovi mizí. Kdyby tu nebyly početné výsady pro něj a jeho rodinu, nic by ho nezadrželo od vstupu do tábora opozice.
Tiše si povzdechl.
V té chvíli vyhlásilo monitorovací zařízení poplach.
Rembrouk chtěl automaticky zapojit přímou linku na řídící stanoviště laserových děl. Nepochyboval, že se ke Cattanu blíží platýzovité lodě amfijů, přilétajících z deváté planety. Teprve udivený Shooluv výkřik zastavil jeho ruku uprostřed pohybu. Nechal ji klesnout zpět.
"Při všech kosmických přízracích, na obrazovce mám nějaký letící objekt, který startoval z Hope!"
"Někdo odstartoval bez povolení s průzkumným člunem? " Rembrouk si stoupl za Shoolova záda.
"Neříkal jsem, že startoval z Main Islandu."
"Hrome, ale jestliže to není průzkumný člun, pak co tedy?"
"To sám nevím, ale odstartoval z Deluge!"
Rembrouk vyslovil to, co si muži kolem pouze mysleli:

"Ren Dhark! Musíme informovat Rocca!" Bez sebemenšího zaváhám zapojil videofon s přímou linkou do bungalovu guvernéra.
Trvalo jen několik sekund, než se na obrazovce objevila Roccova tvář,
"Co se děje?" zeptal se nejmocnější muž v Cattanu nevrle.
"Naše radarová služba zachytila neznámý letící objekt, který musel odstartovat z ostrova Deluge."
S Roccovým obličejem se udala překvapivá změna. Čokoládově zbarvená pokožka se hněvem zkrabatila. Ostře přikázal:
"Chci vědět všechny podrobnosti!"
Rembrouk se obrátil na Shoola. Ten už mezitím stačil vyhodnotit získaná data. Fólie se mu v rukou lehce třásla, když četl: "Neznámý objekt odstartoval rychlostí 300 kilometrů za sekundu. Každým okamžikem musí narazit na měsíc Beta!"
Jedním skokem se Rembrouk ocitl u obrazovky kosmického radaru, Zasténal. Drobný bod se už málem dostal k druhému měsíci Hope. Tam, během jediné sekundy, změnil dráhu letu,
"To bylo těsné," vydechl Rembrouk.
Shool dál nevzrušeně četl výsledky z počítače.
"Neznámý objekt proletěl pět kilometrů nad povrchem Bety. Provedl zatáčku a letí určitě zpět na Deluge."
"Sledujte každý pohyb toho letícího objektu a okamžitě mě informujte, až přistane! Ještě něco, Rembrouku! Vy a vaši muži zůstanete na svých místech. Nesmíte pustit do monitorovací místnosti žádnou další směnu, i kdybyste museli vydržet celých čtyřiadvacet hodin! Rozuměl jste?"

Velitel směny přikývl. Ovšem netvářil se zrovna spokojené.

* * *

Rocco ve své rezidenci vyvíjel horečnou aktivitu. Pozval si k sobě oba nejbližší důvěrníky.
První dorazil Ali Megun. Holohlavý fanatik ztratil mnoho ze svého sebevědomí po neúspěchu s Reném Dharkem na Deluge,
O několik minut později vstoupil do pokoje i malý Ligo Sabati Chtěl se omluvit, ale Rocco netrpělivě mávl rukou.
"Zavolal jsem vás, protože se mezitím stalo něco, co může zničit naše plány. Je jisté, že Ren Dhark vlastní letoun, schopný pohybovat se i v kosmu. V současnosti se tahle kosmická loď pohybuje okolo Hope."
Kudrnatý guvernér dobře věděl, že nyní je na těch dvou mužích bez skrupulí závislejší než kdy jindy. Bez dalších okolků pokračoval:
"Patrně byla velká chyba, že jsem Rena Dharka a jeho přívržence nechal deportovat na Deluge. Ale nikdo nemohl tehdy tušit, že tam najde pozůstatky bývalých obyvatel na vysoké technické úrovni." Prezident přecházel po místnosti dlouhými kroky sem a tam. Zdálo se, že o něčem usilovně přemýšlí. Pak patrně došel ke konečnému rozhodnutí.
Bez sebemenšího náznaku vášní klidné pokračoval:
"Musíme znovu pečlivě zvážit naši situaci. Velká skupina kolonistů je pořád na naší straně. Je rovněž jisté, že dřívější členové posádky GALAXY jsou proti nám v opozici. Známe tedy dobře naše nepřátele. Od útoku amfijů ale musíme připustit, že jsme odkázáni jeden na druhého. Na tom se zatím nic nezměnilo. Držíme Cattan pevně v rukou. Přesto i zde pracují na mém pádu. Bernd Eylers je zřejmě mrtvý, ale organizaci, kterou vytvořil, jsme zatím neporazili."
Ligo Sahati to přijal jako výčitku.
„»Máme všude naše špicly. Jsem přesvědčený, že bychom se okamžitě dověděli, kdyby proti nám opozice plánovala nějaký velký úder,*'
K Sabatiho překvapení Rocco souhlasné přikývl
"To je i můj názor. Proto vidím v Renu Dharkovi naše největší neběž-péči Po zjištění, že Dhark vlastní kosmickou loď, musíme počítat každou chvíli s jeno útokem. Možná se ale bude držet zpět, protože zatím neovládá dostatečně všechny stroje cizí techniky. Určitě předpokládá, že čas teď pracuje pro něj. A v tom je naše velká šance."
Rocco se na chvilku odmlčel a pak rozhodně pokračoval:
"A ten čas mu už neposkytneme. Očekávám teď od vás návrhy, jakým způsobem bychom mohli Rena Dharka co nejdříve odstranit."
"Skutečné máme volnou ruku?" otázal se Ali Megun. Na rtech mu visel zlý úsměv.
"Ano, úplně!"
Ligo Sabati přešel okamžitě k praktickém otázkám.
"Ren Dhark má asi osmdesát lidí. Naposled k němu utekl profesor Dongen se sedmi lidmi. Lehce můžeme dát dohromady pětkrát silnější skupinu,"
„Mám plán, ke kterému budeme potřebovat jen deset mužů, " ozval se Ali Megun.
"Ven s ním," vyzval ho Rocco plný očekávání.
"Tedy, těch deset mužů musí předstírat, že uprchlí z Cattanu na Deluge, aby se připojili k Renu Dharkovi. Abychom jejich útěku dodali důvěryhodnost, můžeme zaranžovat pronásledování mezi výsadkovými čluny. Neškodila by ani malá přestřelka."
"Věřím, že se hrdinný Ren Dhark nebude jen koukat, když budeme usilovat zakroutit krkem jeho deseti domnělým přívržencům, ale co si pak ta desítka mužů počne proti jejich přesile?" kritizoval Sabati plán.
Megun se posměšně zeptal:
"Už jsi někdy slyšel o atomové minibombě?"
Rocco překvapeně hvízdl mezi zuby.
"To není špatné, ale kdo nám zaručí, že naši minibombu nikdo předčasně neobjeví? A ještě něco: I když se těm deseti mužům podaří do Dharkova sídla propašovat bombu, stále pro ně zůstává problém, schovat atomové nálože a dostat se včas do bezpečí."
Ali Megun se s převahou zasmál.
"Miniaturní atomové bomby lze zcela nenápadně vestavět do podpatků, vysílaček a jiných částí výstroje. A co se týče druhé části otázky, mohu k tomu pouze dodat, že jsem nikdy nemluvil o tom, že bychom naše lidi měli dostat do bezpečí."

Taková brutalita otřásla i Roccem. Ale díky strachu z Rena Dharka mu byl každý prostředek dobrý. I ten nejpodlejší.
"Souhlasím s vaším plánem, ale trvám na tom, abychom učinili další opatření, abychom Rena Dharka zničili. Tentokrát si musíme být zcela jistí. Jestliže se jeden plán nepodaří, musí nastoupit další!"
"Zcela můj názor," přikyvoval Ligo Sabati. "Mám také jeden nápad, který by se dal uskutečnit bez velké námahy. V našem geologickém oddělení máme tucet hloubkových vrtáků, které bychom mohli použít."
"Co je to za věci?" vyptával se Ali Megun,
"Pán tedy přece jen neví úplně všechno," oplatil mu Sabati ty atomové minibomby. "Jedná se o přístroje, s nimiž můžeme proniknout mnoho tisíc metrů hluboko i do té nejtvrdší skály. Vrtáky můžeme ovládat dálkově. Ale co je pro nás nejzajímavější, skutečně budou použité, aby přinesly vzorky hornin. Když je přistroj vhodný na to, aby něco přinesl z hloubky na povrch, musí dokázat i opačnou věc - dopravit něco dolů. S jistou určitostí víme, že Ren Dhark má svůj hlavní stan ve velké jeskyni pod centrálním masívem Deluge. Vsadil bych svou hlavu, že se nám musí podařit s

několika atomovými náložemi, přepravenými vrtáky, zničit Dharka v té jeho myší díře. Jediné, co musíme udělat, je nasadit vrtáky na vybraných místech."
"Máme tedy k dispozici dvě možnosti, jak konečně zničit Rena Dharka i s jeho lidmi. Třetí možnost by byla, vyhodit do povětří celý Deluge." Rocco ta slova vyslovil s nelítostným chladem.
"A natolik jsem guvernérem Cattanu, že jestli selžou oba plány, přikážu uskutečnit tuhle třetí variantu."
"To bychom mohli udělat hned, ne?" řekl Sabati.
"Hlupáku," zasyčel opovržlivě Rocco. "Nejdříve se o to pokusíme ostatními prostředky. Deluge je koneckonců jen sedm set kilometrů od Main Islandu. Tohle udělám jen v nejkrajnějším případě."
Ligo svěsil hlavu. Guvernérova výtka se ho dotkla více, než si chtěl přiznat.
"Jsme tedy zajedno," shrnul Rocco. "Nejprve přijdete na řadu vy, Megune. Přenechám zcela na vás, které muže si vyberete na přepravu vašich bomb."
"Přeprava - to je to správné slovo," smál se holohlavec hlučně. V obličeji se mu zřetelně rýsovala zvrácená radost, že pošle všech deset vybraných mužů na jistou smrt.
Rocco se nedal jeho poznámkou ani hlučným smíchem nijak rušit.
"Sabati, buďte připraven s vašimi stroji i potřebnými lidmi okamžitě zaútočit, jestliže plán s miniaturními atomovkami nevyjde. To je vše! Můžete začít s přípravami."
Rocco si přejel dlaní po čele a stoupl si před videofon, který ho spojoval s monitorovací stanicí. Jen sekundu trvalo, než spatřil Rembroukův obličej.
"Máte neznámý letoun stále na radaru?" zeptal se ostře.
"Ale jistě!" Rembrouk se zatvářil dotčeně. Ta otázka se dotkla jeho cti radarového specialisty.

Guvernér okamžitě zmírnil svůj tón.
"No dobrá! Co je nového?"
"Letoun se opět přiblížil k Hope. Mezitím provedl několik obratů. Ne zcela elegantních,jestli chcete slyšet můj názor."
"Zajímavé," řekl Rocco, "sledujte ho dál!" Přerušil spojení. Jeho přesvědčení, že Ren Dhark neovládá cizí techniku dokonale, v něm značně zesílilo.
"Brzy udeří tvá poslední hodinka!" zavrčel.

* * *

Vzácný pocit prožitého štěstí úplně ovládl Renovu mysl. Spolu s Danem Rikerem se řítil v jednom z Blesků na oběžné dráze okolo planety Hope. Vzadu za nimi zářila obě slunce systému Sol.
Při jedné z průzkumných výprav v obřím prstencovém kosmickém korábu, který objevili hluboko pod povrchem Deluge v jedné z jeskyní, narazili na Blesky. Našli celkem čtrnáct komor, vždy se dvěma válcovitými, tři metry dlouhými tělesy o průměru 1,2 metru.
Nikdo nevěřil, že by stáli před letouny nebo dokonce stroji schopnými létat kosmem. A ani si to představit nemohli, protože Blesky ležely uskladněné za jeden a půl metru silnými stěnami lodi. V komorách nebyly žádné přepážky nebo vrata.
Při svých experimentech s válci nakonec jejich tajemství přece jen odhalili. Na silný myšlenkový impuls se rozevřelo jedno z těch vpředu a vzadu lehce zaoblených těles. Část vnějšího pláště s klapnutím odskočila.
Nemohli odolat, když spatřili křesla. Oba nasedli. Ačkoli se pokoušeli vyvolat nějakou reakci koncentrovanými myšlenkovými příkazy, všechna námaha byla zpočátku zbytečná. Nakonec při manipulaci s cizím přístrojovým pultem odstranil Dan Riker pojistku nebo něco podobného. Okamžitě se ozvalo silné hučení a celá řada přístrojů oživla.
Ren Dhark se pokoušel zapamatovat každou podrobnost. Měl najednou pocit, že válec, pokřtěný Danem Rikerem na Blesk, by mohl být Kosmický člun. V té chvíli ho přemohlo přání člun vyzkoušet.
O chvilku později se už nacházeli nad Hope a řítili se k měsíci Beta. Jakýsi hlas v mozku ho třikrát vyzval, aby zadal kurs. Oba byli příliš udiveni, aby mohli správně reagovat. Krátce před takřka neodvratnou srážkou s druhým měsícem Hope ucítili myšlenkové sdělení: přepínám na automatiku!
Bezpečnostní zařízení geniálních konstruktérů kosmického člunu jim zachránilo v poslední chvíli život. Se stále se zvyšujícím zrychlením se Blesk hnal mezi planetami systému Sol do volného prostoru.
Pak už Rena nepřekvapilo, když Blesk snížil na jeho myšlenkový příkaz rychlost a zabočil zpátky po velkém oblouku k Hope.
Ren Dhark teď pod sebou spatřil rozlehlé oceány Hope. Třicet jedna kontinentů tvořilo hnědou, šedou a zelenou paletu uprostřed vodních ploch. Mezi několika největšími pevninami se táhly ostrovy jako perly v náhrdelníku. Na ostatních místech pokrýval Hope hustý příkrov mraků.

"Je to krásné," zašeptal Dan Riker zbožně, "Ještě nikdy jsem let takhle neprožíval. Je to, jako by se člověk stal součástí stroje/'
Mohli si vidět do obličeje, jen když oba současně otočili hlavu, Z tvaru' sedadel bylo patrné, že tvůrci válců schopných kosmických letů byli podobní lidem. Některé malé odchylky, které způsobovaly určité* nepohodlí sedadel, dávaly vlak tušit, že se oba druhy od sebe v tělesné stavbě musely v něčem odlišovat,
"Řekl bych, že teď musíme oba myslet na přistání," nadhodil Ren,
"Souhlasím," řekl Dan Riker.
Ren Dhark se soustředil na myšlenkový příkaz, který měl Blesk donutit, zastavit ve výši jednoho tisíce metrů nad

pohořím protínajícím Deluge,
Se vzrůstající rychlostí padali k povrchu p!anety9 Necítili sebemenší změnu tlaku; když Blesk dosáhl požadované vy Se nad Deluge a zastavil,
"Řídící technika, která umožňuje takovýhle manévr, musí být prostě fantastická!" vykřikl nadšeně Riker.
"To určitě také," přitakal Ren věcně, "především ale musí samostatně myslet. Nemám nejmenší představu, jak se podařilo konstruktérům umístit do takového malého válce všechnu potřebnou techniku."
Pod nimi se tyčilo na 4000 metrů vysoké pohoří. Pohodlné rozeznávali jednotlivé vrcholky. Viděli hluboké propasti i vysokohorské plošiny,
Při pozorném pohledu zahlédl Ren Dhark i obrovské pole trosek, vzdálené necelých třicet kilometrů. Tam se nacházelo prastaré cizí město. Teď na něm ležela celá lavina skal
Katastrofu způsobil Roccův příkaz, když si chtěl pomocí atomové nálože vynutit přístup k jeskyním, po explozi se skála rozpadla a pohltila i celou odpalovací skupinu.
Renu Dharkovi bylo jasné, že diktátorský guvernér Cattanu spřádá další čertoviny. Cítil, že právě nadchází rozhodující střet,
"Co teď uděláme?" zeptal se Dan.
Ren se zaobíral nejbližším problémem. Rychle ho předložil svému příteli:
"Jestliže dáme příkaz k návratu zpět do prstencové lodi, ocitneme se tam určitě během několika sekund. To nám ale moc nepomůže. Chceme přece najít vysvětlení, jak se Blesku podařilo proniknout skrze skálu,"
"Jednoduše mu dáme příkaz, aby letěl maximální rychlostí 5 metrů za sekundu," navrhl Dan.
"Správný návrh!"
Ren Dhark vydal příslušný myšlenkový impuls,
Aniž by se Šumění strojů změnilo, klesal Blesk v nařízené rychlosti k horskému svahu. Blížil se k vysokohorské plošině porostlé divokou .vegetací o rozměrech přes jeden čtvereční kilometr.
Když se Blesk už málem dotýkal zemského povrchu, vzplálo na přístrojové desce žluté světlo. K šumění se přidal sotva slyšitelný bručivý tón.
Ve stejném okamžiku spatřili oba muži, že se skála, ke které se blížili, změnila.
Dan Riker vyrazil krátký výkřik. Blesk vnikl do skály. Hornina zcela změnila skupenství.
Nevěděli, ale domnívali se, že se pohybují stále stejnou rychlostí. Jedinou změnou v kabině bylo žluté světlo a trochu silnější bručivý zvuk,
Dharkovi zároveň připadalo, že z dematerializované skály vychází lehké jiskření, Když pronikli skrze strop jeskyně, nevěděl vzápětí, jestli se mu to nakonec nezlálo.
Dole pod nimi ležela kosmická loď. Pomalu sestupovali k obřímu stroji o průměru 170 metrů, Konečně se přiblížili k místu, kde 35 metrů široký prstenec skrýval za jeden a půl metru silnou stěnou z unitalu komoru pro Jejich Blesk,
Znovu zažili tajuplný proces odhmotnění. Blesk pronikl vnějším pláštěm lodi a přistál měkce a bez znatelného nárazu na svém místě.
Dhark se nedivil, když ve stejný okamžik umlkly i všechny zvuky, provázející činnost skrytých strojů, i všechny kontrolky na palubní desce zhasly.
"Tak vystupovat," vyzval Dana Rikera.
Sklopné dveře vylétly nehlučně vzhůru.
Když vystupovat přidržoval se Ren jednou rukou. Už je čekali*
Janos Szardak, Ralf Larsen a profesor Dongen na ně hleděli, jako na nějaké bájné tvory,
"Při všech bozích, jak jste to dokázali?" divil se Szardak, "Myslel jsem, že jsem se zbláznil, když jsem se sem vrátil a už jste tu nebyli."
Dan Riker rychle vyložil udiveným přátelům, co objevili,
"Neslýchané, opravdu neslýchané/1 bručel profesor Dongen, Oči se mu žádostivě leskly. Bylo na něm vidět, že by Blesk nejraději ihned vyzkoušel
Dhark to chápal. Rozhodně vyhlásil:
"Všichni se musí naučit s Bleskem zacházet, Při prvním letu ale budu asistovat já nebo Dan Riker!"
Vědec se zatvářil zklamaně. Chtěl ještě připojit nějakou poznámku, ale přerušil ho příchod Milese Congoilona, který se vřítil do malého depa. Někdejší šéfinženýr GALAXY třímal v ruce tucet hnědých, podlouhlých předmětné
Triumfálně volal:
"Podařilo se! To jsou moje budoucí cigára!"
Už se ho chtěl Dhark zeptat, jestli se náhodou nezbláznil, když mu blesklo hlavou, proč Congollon běžel za Szardakem do "kantýny",
"Kantýna" byla chodba, kterou při průzkumu lodi objevu Dan Riker, Při intenzívním přání jste, díky mozkovým vlnám, obdrželi syntetická jídla, která byla dokonce velmi chutná. Krátce před startem Blesku napadlo Janoše Szardaka, že si tam obstará i cigarety. Okamžitě se vydal uskutečnit svůj nápad, A Miles Congollon ho ihned následoval,
Později se Szardak vrátil do depa jako první a asi ztropil poplach, když je tu nenašel Jistě si všiml, že chybí jeden Blesk,
Jeho pokřik přilákal Larsena a Dongena, Miles Congollon o tom všem nic nevěděl, protože ho cele zaujala výroba cigaretové náhražky,
S rozmáchlým gestem sáhl Szardak do kapsy u kalhot. Vytáli! z ní hrst malých tyčinek, které se opravdu vzdáleně podobaly cigaretám. Byly hnědé, ale ne tak dlouhé a křivé, jako Congollonovy výtvory. Někdejší první důstojník ironicky poznamenal:
"Tahle domnělá cigaretová náhražka našeho vrchního inženýra je typický příklad zmatenosti jeho myšlenek. Živě si

uniím představit, jak se automatika v Kantýně rozžhavila, když si objednával doutníky, popřípadě to, co si pod nimi v myšlenkách představoval."
"To je drzost," vyštěkl Miles Congollon. S opovržením, jasně dávaným najevo, si strčil svůj pokřivený výtvor mezi zuby. Profesor Dongen mu přistrčil pod nos zapalovač. Congollon úplně zapomněl, že vědec nebyl deportován jako ostatní, ale dobrovolně se k nim přidal. Proto měl i veškerou potřebnou výzbroj, jako například termozapalovač.
Deportovaní na tom byli zpočátku opravdu špatně. Ponechali jim jen šaty, když je vysadili na pobřeží Deluge. Všichni věděli, že mohou děkovat železné vůli Rena Dharka, že nezahynuli někde uprostřed zeleného pekla džungle. Stále je poháněl, než se dostali do hor a nalezli úkryt ve zdejších jeskyních.
Miles Congollon nenasadil nijak zvlášť vděčný obličej, když profesorovi děkoval za poskytnutý oheň. Opatrně vdechoval kouř. Po místnosti se šířil pronikavý zápach.

* * *

Mike Doraner byl ve svém živlu. Byl první, koho Ren Dhark vzal s sebou na tréninkový let Bleskem. Pak převzal celý výcvik ostatních mužů.
Ze začátku mu při tom pomáhal i Dan Riker, ale později ho Dhark opět odvolal na průzkum kosmické lodi. Tím se z pilota výsadkového člunu stal muž, který měl největší zkušenosti s ovládáním Blesku.
Pro všech 28 blesků, které měl k dispozici, vybral Dhark celkem třicet šest mužů jako jejich budoucí piloty. Kladl velký důraz, aby byli vycvičeni i náhradníci. Mike Doraner se neúnavně věnoval jednomu pilotovi za druhým.
Všichni se hned samozřejmě napoprvé s Bleskem létat nenaučili. Pro mnohé byla představa, že mohou kosmický člun řídit pouhou silou myšlenek, silně neobvyklá. Doraner na to bral ohled a nikdy neztratil svou trpělivost.
Dobře věděl, že často musí překonávat duševní bariéru. Nemohli se smířit s myšlenkou, že jednou budou muset s Bleskem letět úplně sami. Opatrně je učil jednoduché letové manévry. Když pak zjistili, že člun na jejich příkaz nalétává do zatáčky, rychle ztráceli počáteční respekt.
Ovšem někteří z nich patřili k lidem, kteří se to nikdy nedokázali naučit. Ty musel Mike Doraner vyměnit za jiné.
Obě ženy, matematická Anja Fieldová a bioložka. Ráni Atawaová, se ukázaly jako zvlášť učenlivé žákyně. Energicky trvaly na tom, že musí být vyškoleny na piloty Blesků. Mike Doraner nelitoval, že je tu a tam za zády Rena Dharka zaškoloval.
Občas si zkušený pilot vylétl nad Deluge sám.
Blesk se vznášel ve výši tři sta metrů nad vrcholky stromů v džungli.
Zrovna nepršelo a výhled byl dobrý. Mike ovšem pochyboval, že by dobré počasí dlouho vydrželo. Na druhé straně hor se opět kupily temné dešťové mraky. S lehkým mrazením v zádech si vzpomněl na deště jako při potopě světa, které museli přestát při cestě džunglí.
Mike Doraner seděl v pilotním křesle zcela uvolněně. Paže nečinně spočívaly na opěrkách. Samozřejmě i pro něj to byl neobyčejný pocit, řídit člun pouhou silou myšlenek.
Ruce bezvládně spustil podél těla. Najednou ucítil, že jeho levá ruka narazila na malý výstupek. Stálo ho to trochu námahy, aby otočil své tělo a dosáhl prsty na jakýsi ovládač.
Hrome, pomyslel si, to je ale opravdu nevhodně umístěné zařízení. Nebo byli konstruktéři Blesku přece jen odlišnější, než jsme se dosud domnívali?
Pod prsty ucítil tři žlábky, které se paprskovitě rozbíhaly na všechny strany. Marně se pokoušel potáhnout páku ve směru jedné z rýh. S možnými následky si nedělal starosti.
Už chtěl zklamaně dát ruku pryč, když si všiml, že malá páka reaguje na tlak. Připadalo mu, že šustivý zvuk uvnitř kabiny poněkud stoupl.
Došlo mu, že nyní může páku zatlačit do jedné ze tří rýh. Nevědomky uvolnil pojistku.
Zároveň ho přepadly první pochybnosti. Výrobci Blesku museli mít důvod, proč vestavěli pojistku do takto uschované páky. Nakonec ale zvítězila vrozená zvědavost. Opatrně vystoupal s Bleskem do deseti tisíc metrů.
Zatlačil páku do jedné rýhy. Rozhodl se bez dlouhého otálení pro pravou drážku.
Už v následující sekundě sebou zděšeně trhl. Oblohu najednou proťal zelený paprsek. Vycházel ze zaoblené přídě Blesku. Dosah se nedal pouhým okem odhadnout.
Mike se okamžitě sebral. Vždyť s možností, že je Blesk vyzbrojený, vlastně počítal. Rozhodl se, že bude systematicky pokračovat.
Prsty posunuly páku zbraňové spouště do výchozí polohy. Olivový paprsek okamžitě zmizel. Připomínal mu zbraň, kterou našel Ren Dhark mezi agregáty mrakodrapů u vchodu do jeskyně s kosmickou lodí. Malou zkouškou získá jistotu.
Blesk zamířil k horám. Pak zaútočil na špičatý skalní útes.
Mikovy prsty se sevřely kolem spouště zbraňových systémů. Namířil Blesk přímo na vyhlédnutý cíl a vypustil olivově zelený paprsek.
Tam, kam dopadl, proměnila se skála v drobný prach. Během několika zlomků sekundy celá skála zmizela.
Nebyla to jen pouhá zvědavost, která Mika Doranera přinutila, aby přistál. Chtěl si účinnost nové zbraně prostudovat pěkně zblízka.
Teprve podruhé přistával ve volné přírodě. Poslední metry padal Blesk k zemi jako obyčejný uschlý list.
Opět se přihodilo něco nečekaného. Z úplně hladkého trupu se vysunulo šest odpružených podpěr. Byly tenké jako pavouci nohy. Blesk dosedl na široce roztažené podpěry.
Doraner okamžité vystoupil. Věděl, že spodní strana člunu není výše než čtyřicet centimetrů nad zemí. Postup při

vystupování a nastupování mu přešel natolik do krve, že si už ani nebyl vědom myšlenkového příkazu k otevření dveří.
Pro přistání si vyhledal rovné místo mezi velkými skalními bloky. Špičatá skála, která padla za oběť zelenému paprsku, byla vzdálená necelých sto metrů.
Mike Doraner přeskakoval přes větší trhliny a štěrbiny a pomalu postupoval vpřed. Za chvíli stanul před zbytky toho, co dřív bylo hrdou skálou. Pevná hmota se rozpadla na amorfní prach.
Protože chtěl provést ještě několik dalších pokusů, spěchal zpátky k lodi. Najednou zaslechl silný šelest a současně padl na zem velký stín.
Aniž by příliš uvažoval, takřka instinktivně se skokem přenesl za velký balvan. Narazil do něj silný závan větru.
Teprve teď zvedl hlavu k obloze. Musel se dvakrát ujistit, že to, co vidí, není sen.
Nějaký létající tvor, dosud nevídané velikosti, se po něm vrhl v střemhlavém letu. Kdyby bleskově nezareagoval, už by ho svíraly paňáty podobné dýkám.
Na čele mu vyrazil pot. Rychle si otřel zpocené čelo rukou.
Netvor, vzdáleně připomínající netopýra, se posadil na kupu velkých balvanů, která byla přesně uprostřed mezi Bleskem a nešťastným Mikem Doranerem. Mika polilo horko, když si uvědomil, že není ozbrojen.
Zvíře mělo zavalitý trup asi pět metrů dlouhý. Mělo čtyři křídla, vždy dvě a dvě složená k sobě. Křídla byla pokrytá velkými šupinami. Rozpětí křídel obnášelo přes deset metrů.
Na koncích spodních křídel vyrůstaly dlouhé vražedné paňáty. Další končetiny zvíře nemělo. Spočívalo na střední části trupu ve tvaru banánu.
Vrchní křídla se neustále lehce zachvívala. Jen tak mohlo zvíře zachovat rovnováhu. Strašlivá byla hlavně přední část netvorova těla. Tvořil ji doširoka rozevřený kalich, opatřeny obřím sosákem. Mike nedokázal v něčem takovém vidět netvorovu hlavu.
Mike nemohl určit, kde má ta bestie oči. Domníval se, že budou skryty mezi početnými záhyby v blízkosti kořenů křídel
Teď byla každá rada drahá. Dokud zůstane schovaný za skálou, nemůže se ho tenhle savý drak zmocnit. Zvíře bylo příliš veliké, aby si ho vyhledalo mezi těsně přiraženými kameny.
Odhadoval vzdálenost k drakovi na necelých sedmdesát metrů. Sám byl od člunu asi devadesát metrů a zvíře takových čtyřicet. Tvořili navzájem pomyslný trojúhelník.
Musím tu bestii nejdřív odlákat, uvažoval Doraner. Vylezl ze svého
úkrytu. Pomalu se plížil k Blesku. Přitom se neustále zdržoval poblíž kamenných bloků. Samozřejmě nemohl jít přímo. Přebíhal sem a tam, využíval každého úkrytu a získával potřebné metry. Brzy ho od Blesku dělilo jen čtyřicet metru.
Drak se zatím nepohnul Zvíře mělo patrně dostatek inteligence, aby se nepokoušelo zaútočit na vyhlédnutou oběť mezi skalami. Doranerovi se to nelíbilo. Těžkosti začínaly právě teď.
Mezi ním a Bleskem byl už jen jeden úkryt. Jednalo se o dva nepříliš vysoké kamenné bloky. Byly od rakety vzdálené asi dvacet pět metrů.
Mike sbíral síly. Nejprve musel překonat co nejrychleji patnáct metrů volného prostoru k vyhlédnutému úkrytu.
Ještě jednou se zhluboka nadechl a pak vyběhl. Musel skákat přes menší balvany a rozsedliny. Už se rozhodoval, že hned vyběhne na další cestu k Blesku, když zaslechl charakteristické šumění vzduchu. Prudkým obratem skočil do úkrytu.
Tentokrát se ale drak nedal odradit, S pleskáním křídel dosedl na obě skály, mezi nimiž hodlal Mike Doraner nalézt úkryt
Pilot zděšeně zjistil, že nejsou vysoké ani sedm metrů. Dosáhne ta bestie svými paňáty až sem dolu? Zoufale se rozhlížel kolem po nějaké zbrani. Byl rozhodnut neprodat život lacino.
Až na delší kamenné střepiny nenalezl nic vhodného. Ale nebezpečí přesto nehrozilo od dýkovitých paňátů na konci křídel. Nad štěrbinou se mM pohárovitý sosák. Dosáhl asi do hloubky tří metrů.
Už si chtěl Doraner oddychnout, když se ho opět zmocnil děs. Ze sosáku vystřelil ohnivě červeny, třicet centimetrů široký pás. Narazil na skálu jen necelých půl metru od pilotovy hlavy.
Mike byl ještě natolik duchapřítomný, že se okamžitě pokusil mrštit kamenný střep na zakřivený konec pásu. Přesto nebyl dostatečně rychlý. Pás zmizel jako rudý blesk do sliznatého sosáku.
Ale jen proto, aby se mohl opět vymrštit. Tentokrát bestie zamířila lépe. V poslední chvíli nastavil Doraner ruku a ochránil si hlavu. Při zásahu ucítil silnou bolest. Špička lepivého pásu se mu omotala okolo paže.
Se zoufalou silou se pokoušel vysvobodit. Marně! Srdce se mu prudce rozbušilo. Tečí se pás vytáhne nahoru. Byl chycen! Bezmocně visel na rudém pásu ve štěrbině mezi skalami. Fialový jícen se blížil.
Nebyla už žádná možnost záchrany? Přece stále drží v pravičce ostrý kámen. Okamžitě ho použil jako pilu. Nepřestával ho zarývat do lepivého pásu, který se pevně obtočil kolem Mikovy levé ruky.
Tah vzhůru ustal. Doraner to přijal jako první úspěch. Vystupňoval své úsilí. Ze sosáku se teď poprvé ozval potlačený skřek, který postupně zesílil do divokého sténání a jekotu.
O život bojující muž dostal novou odvahu. Podařilo se mu zasáhnout nerv nebo šlachu. Neúnavně zarýval špičku kamene do vzniklé rány.
Netvor se zvedl do vzduchu a neustále vyrážel žalostné skřeky. Ve výši pěti set metrů začal kroužit.
Poprvé se Miku Doranerovi naskytla možnost pozorovat draka při letu. Rozpětí křídel dosahovalo téměř dvanácti metrů.
Pilot se zhnuseně otřásl. Nespouštěl zvíře z očí, když se opět vydal ke svému člunu. Nemusel pospíchat, protože drak pokračoval v kroužení.
Mikovi spadl kámen ze srdce, když se opět uvelebil v pilotním křesle. Ted už mu nebezpečí nehrozilo.
Mezi četnými přístroji na desce znal pilot význam jediného tlačítka. Bylo ovšem jedno z těch nejdůležitějších. Uvádělo Blesk do chodu. Teprve pak reagoval na myšlenkové impulsy.

O funkci motoru zatím nevěděli nic přesného. Ale s jistotou mohli říci, že pracuje na stejném principu jako prstencová kosmická loď. Pod trupem Blesku byl umístěn řetěz projektorů, které umožňovaly vzlet na zatím neznámém principu. Projektory vyzařovaly paprsky, směrované plochým odražečem. Ohnisko bylo umístěno asi 1,2 metru pod stěnou trupu. Experimenty dokázaly, že každá hmota se při kontaktu s ohniskem mění v čirou energii.
Mike Doraner vydal myšlenkový příkaz ke startu. Vznesl se do výše pěti set metrů. Byl rozhodnut draka zničit.
Netvor si mezitím všiml malého Blesku. Změnil dráhu letu a ráznými údery křídel se rychle blížil.
Kosmický člun se vznášel nehnutě na místě. Mike klidně nechal draka přiblížit. Levou rukou se dotýkal spouště zbraňových systémů. Uvolnil pojistku.
Nastal rozhodný okamžik. Potáhl páku do pravé štěrbiny. Olivový paprsek zasáhl útočící zvíře.
Chvíli trvalo, než se Doraner vzpamatoval z úleku. Paprsek nezpůsobil žádné škody. Netvor se už málem dostal k Blesku, ale Mike v poslední chvíli přesunul člun myšlenkovým impulsem do bezpečí.
Teprve teď Mika napadlo, že podobná zbraň, kterou jednou Dhark našel, působila jen na anorganickou hmotu.
Po krátké úvaze se Mike rozhodl, že to zkusí ještě jednou. Ale tentokrát zatlačí páku do jiné štěrbiny. Byl přesvědčen, že konstruktéři určitě Blesk neobdařili jen jedním zbraňovým systémem.
Drak kroužil v dálce. Mike Doraner zamířil špičku člunu na vybraný cíl. Byl ještě v bezpečné vzdálenosti, když zasunul páku do prostřední rýhy.
Zpočátku se nedělo nic. Spatřil pouze slabé, modravé jiskření. Přimhouřil oči. Určitě další druh paprsku. Možná ani draka nezasáhl.
Ani to nedomýšlel a spatřil, jak se živoucí letoun zapotácel. Křídla poklesla dolů. Zvíře se řítilo k zemi jako kámen.
"No prosím," ulevil si Mike.
Tím získal důkaz. Jednalo se opravdu o kombinaci různých zbraní. Protože se nechtěl ukvapit, zatím se neodhodlal vyzkoušet třetí štěrbinu.
Raději nejdřív znovu vyzkouší téměř neviditelný namodralý paprsek. Ve střemhlavém letu se blížil k velké skále. Spustil palbu z nově objevené zbraně. Domněnky se potvrdily. Skála nejevila sebemenší poškození. Zbraň byla určitě zaměřená proti živým organismům.
Při návratu na kosmickou loď ho už očekávalo půl tuctu jeho žáků. Muži na něj vrhali vyčítavé pohledy. Byl pryč mnohem déle, než plánoval. Obličeje se protáhly ještě více, když řekl:
"Výcvik je pro dnešek ukončen. Můžete mi říci, kde bych našel Rena Dharka?"
"Převrací spolu s vědci celou kosmickou loď vzhůru nohama. Vím pouze to, že naposled byl v centrále" odpověděl mu jeden z mužů, "Pak ho tedy začnu sám hledat," povzdechl si Mike.

* * *

Asi dvanáct kilometrů od Cattanu si Ali Megun a Ligo Sahati zřídili výcvikový tábor. Pro rozhodující úder na Deluge se tu školilo okolox450 lidí.
Ať už si kdokoliv myslel o obou Roccových důvěrnících co chtěl, důkladnost, kterou tentokrát vynakládali, byla hodná mnoha lepších věcí. Tábor se nacházel v malém údolí v pohoří, které Cattan obklopovalo ze tří stran.
Ze svého stanoviště mohl Ali Megun lehce přehlédnout celý výcvikový program. Hlasité volání rozkazů doléhalo až sem.
Právě vcházela skupina 25 mužů do úzké skalní rokle. Budou se tam učit střílet z ochromujicích paprskometů a dokonce i z lehkých laserů.
Výcvikový tábor se ukázal jako nezbytnost, protože obsluha hlubinných vrtáků byla těžší, než se původně domnívali. Dodatečné potíže na sebe nenechaly dlouho čekat, protože vědcům z geologického oddělení museli zamlčet pravý účel použití.
Guvernér Rocco sám navrhl legendu, že vrtáky použijí pro geologicky průzkum při stavbě obranných zařízení v horách, při první zkoušce přístrojů se ukázalo, že dálkové ovládání je velmi komplikované.
Mohlo by se klidně stát, že se vrtáky zaklíní ve skále a budou tak pro ně ztracené. Tohle nebezpečí nastávalo vždy, když přístroj narazil na podstatně tvrdší horninu.
Ale nebezpečí se dalo rychle rozeznat ze snížených otáček hlavy vrtáku. Když obsluha dávala pozor na dálkové ovládání, nemohlo se nic stát. Jen museli včas vrták zastavit. Pak mohli pokračovat v pomalejších otáčkách v práci. Záleželo jen na tom, vystihnout správný okamžik. Ale od toho tu byl výcvik.
Ali Megun za sebou zaslechl nějaký zvuk. Bleskově se otočil. Blížilo se k nim terénní vznášedlo. Guvernér se rozhodl navštívit tábor. Vedle něj seděl Ligo Sabati.
Rocco krátce kývl na pozdrav. Dlouho mlčky sledoval výcvik.
Pak úsečně řekl:
"Akce začne zítra ráno!"
Ligo Sabati se zatvářil překvapeně. Výcvik mužů pro ovládání pancéřových vrtáků vedl on sám.
"Na jednom dnu navíc tolik nesejde," ozval se. "Za tu dobu se chlapi snad naučí ovládat poslední jemnosti."
"Měl jste čas čtyři dny," odsekl Rocco ostře. "Už si nepřeji další diskuse. Útok začne ráno."
Ali Megun se vmísil do hovoru: "Když se podaří můj plán, vrtáky stejně nebudeme potřebovat. Jestliže ale z nějakých příčin selže, určitě bude trvat jeden den, než se to s určitostí dovíme. Proto když zaútočíme zítra ráno, zůstává Sabatimu stále ještě jeden den."
Ligo se uvnitř třásl vztekem.„Nejsem v příjemné situaci, protože nemohu klidně připustit, že by můj plán selhat Po mně už není nikdo, kdo by zahájil nový útok!"

Rocco studeně poznamenal: "Mýlíte se! Možnost vyhodit celý Deluge do povětří pořád mám!"
Guvernér se obrátil k Ali Megunovi
"Jak si představujte první část vaší akce?"
"Našel jsem si celkem 15 mužů. Odstartují s jedním výsadkovým modu-lem směrem k Deluge. Dojem, že jsou na útěku, rychle podpoříme dalšími dvěma čluny, které je budou vzápětí pronásledovat Časový plán je vypracován tak, aby se všechny tři čluny dostaly do blízkosti cílového pohoří současně a přistály tam. Aby akce vypadala realisticky, bude pět z mých mužů vystaveno paralyzujícímu paprsku* Tím se dostaneme na původní počet deseti lidí."
"Útěk těch deseti osob musí vypadat naprosto věrohodně, aby tomu Ren Dhark uvěřil," varoval Rocco.
Ali Megun přikývl
"Jste si jistý, že nikdo z nich nic netuší?"
"Absolutně!" ujistil ho Megun. "Vybral jsem si takové, kteří nepatří k těm nejchytřejším. Raději jsem jim neřekl, že se jedná o atomové mini-bomby. Věří tomu, že s sebou mají zvlášť silné konvenční trhaviny."
"Teď bych ještě rád věděl, jak jste mužům vysvětlil, že nálože mají vy= buchnout ve stejnou dobu, aniž by byly odpáleny dálkově?"
"Zcela jednoduše," usmál se Megun."Řekl jsem jim, že nálože výbuch-nou za deset hodin."
Rocco se podivil.
"A na to oni přistoupili? Musí přece počítat s tím, že se jim minibomby nepodaří odhodit. Pak by po uplynutí stanovené doby pletli do vzduchu."
"To se nestane, protože jsem je ujistil, že nálož exploduje jen tehdy, jestliže ji odjistí. Každá maskovaná nálož má tlakový bod, který musí prch razit speciálním špendlíkem. Během posledních dní jsem ty muže neučil nic jiného, než za každé situace najít potřebný bod. Dokonce i při absolutní tmě mohou svou nálož odjistit - alespoň tomu věří!" Opět se bouřlivě rozesmál.
Opravdu ďábelský plán. Rocco nebyl až tak otrlý, aby za to Meguna pochválil, ale necítil zároveň výčitky svědomí, když pošle těch deset dobrovolníků na jistou smrt.
"Odkud chcete ty bomby odpálit?" zeptal se na závěr.
"Budu neustále s jedním člunem nad Deluge. Pozorovací přístroje mi ukáží, kdy dojde ke kontaktu s Reném Dharkem. Když moji lidé zmizí v jeskyni, počkám tři nebo čtyři hodiny a pak spustím dálkovou roznětku." To vše říkal Megun zcela nevzrušeným tónem.
Teď byl na řadě Ligo Sabati. Malý, černovlasý muž rovněž Roccovi přednesl zprávu. Hodlal vysadit na Deluge dvacet různých skupin po pěti lidech. Vybaveni hlubinnými vrtáky měli na určený cíl dopravit po jedné atomové náloži.
"Počkáme, až se lidé stáhnou do bezpečí a pak vyvoláme atomový výbuch. Ne najednou, ale po řadě jednu nálož za druhou. Musíme počítat s tím, že Dharkův úkryt nezničíme první náloží. Ale to nevadí, protože máme dost času." Sabati luskl prsty.
Rocco využil pauzy k nevrle námitce:
"Opravdu věříte, že nás deponovaní nechají v klidu vrtat? Jakmile poznají, že jsme se pustili do systematického vrtání, opustí svoji jeskyni a budou bojovat."
"Na tohle jen čekáme," vykřikl Sabati triumfálně. "Nechám kroužit kolem pohoří tři výsadkové čluny po čtyřiceti mužích na palubě. Jakmile se deportovaní ukážou, ihned zaútočíme. Dodatečně rozmístíme k úpatí hor zálohu dalších sto vojáků. Ty bychom mohli, v co nejkratším čase, dopravit výsadkovými čluny na bitevní pole, kdybychom náhodou potřebovali posilu."
Rocco si odkašlal, než řekl:
"Dobře, jsem spokojený! Vykonali jste dobrou práci. Rád bych se ještě podíval na výcvikový tábor zblízka, než se vrátím zase do Cattanu."
Sabati se horlivě nabídl, že se ujme průvodcovských povinností." Rocco souhlasil. Oba se vydali dolů do mělkého údolí.

* * *

Ralf Larsen stál vedle Rena Dharka na galerii, která tvořila kolem centrály prstencové lodi uzavřený kruh. Centrála sama měřila přes dvacet pět metrů v průměru. Byli teď na úrovni páté paluby.
Mladý vůdce deportovaných byl se svými muži spokojen. V posledních dnech převrátili kosmickou loď takříkajíc na hlavu. Nastal čas udělat částečnou bilancí,
"Profesore, Congollone a Szardaku, pojďte, prosím, sem na galerii,*' zavolal Dhark hlasitě.
Volaní kývli na znamení, že rozuměli.
posadíme se," řekl Dhark Larsenovi. Dřívější první důstojník na GALAXY krátce přikývl
Na galerií bylo asi dvanáct nízkých odpočívadel. Kdyby je člověk označil za židle, asi by to příliš neodpovídalo, ačkoliv tu jistá podoba byla.
Ani Ralf Larsen a ani Ren Dhark se příliš nedivili, když profesor Don-gen, spolu s Milesem Congollonem a Janošem Szardakem vystoupili z ocelově modré kovové stěny. I tohle byl jeden z technických divů, na který v lodi narazili.
"Profesore, chtěl bych vás požádat, abyste shrnul dosud vykonaný pokrok. Omezte se nejdříve na výsledky, které jsou ověřené." Ren Dhark se obrátil přímo na vědce.
Dongen zůstal stát. Jeho hlas měl lehce poučující tón.
"Kosmická loď je stejně jako všechny stavby a stroje v jeskyních asi tisíc let stará. Z neznámých důvodů konstruktéři zastavili náhle práci, těsně před jejím dokončením.

Point Of, jak jsme tuhle loď pokřtili, měří v průměru 180 metrů. Vnitřní průměr činí 110 metrů. Vlastní prstenec je široký asi 35 metrů. Loď má osm palub, které jsme si odzdola očíslovali od jedničky do osmi."
"Chtěl bych upozornit," přerušil ho inženýr, "že obě hlavní paluby, které jsou ve výšce centrály, neprobíhají středem lodi. Zahýbají k vnějšímu plášti."
"Děkuji vám za vaše vysvětlivky," pronesl rychle Dongen. "Dále můžeme dodat, že síla pláště lodi je asi sto padesát centimetrů. Kov má barvu mezi ocelovou modří a fialovou. Pojmenovali jsme ho unital. Se současnými prostředky zatím nedokážeme vyrýt do pláště sebemenší rýhu. Unital má podle všeho vysoce zahuštěnou molekulární strukturu."
Janos Szardak si neodpustil, aby se kousavě nezeptal:
"Nedohodli jsme se, profesore, na tom, že necháme všechny domněnky zatím stranou?"
Dongen se nenechal vyvést z míry.
"Jestli to míníte doslova, pak nemůžeme říci o prstencové lodi ani jedno slovo. Prakticky jsme odkázáni na spekulace. V souvislosti s unitalem bych se chtěl zmínit o fenoménu, který objevila naše matematická Anja Fieldová. Tak můžeme do lodi vstoupit a zase ji opustit na libovolném místě. Samotná síla myšlenek způsobuje v unitalové stěně tajemné změny. Ta nám pak už neklade odpor. Jedná se o stejný princip jako s Bleskem. I Blesk proniká unitalem a dokonce horninou, když k tomu dáme myšlenkový příkaz."
Dhark si vzal slovo.
"Máte jistě pravdu, profesore, když říkáte, že jsme v převážné míře závislí na domněnkách. Co si myslíte o Rikerově teorii s testerem? Bohužel, není tu, aby nám ještě jednou vysvětlil své pozorování."
"Nesmysl! Tady jsem!"
Ren a ostatní se překvapeně ohlédli. Za zády jim stáli Dan Riker a Mike Doraner.
"Přišel jsem právě včas, abych vám ulehčil práci, profesore. Nemusíte mě zastupovat."
"To by nebylo příliš obtížné. Mám s vámi shodný názor," prohlásil Dongen.
"Na co ještě čekáš?" zeptal se Dhark svého přítele.
"Když jsme poprvé zkoumali Point Of, napadlo mě, že mé cosi před přepážkou do centrály nutí zpomalit. Upozornil jsem vás na to. Pak jsme zjistili, že na palubě číslo čtyři je před centrálou světle šedá barva chodby přerušena jakýmsi pásem o šířce jednoho metru. Pás sám je silný na jeden palec. Vypadá v chodbě jako nějaká zesilující manžeta. Pokusy dokázaly, že každý na tomhle místě musí přibrzdit. Na víc jsme nepřišli." Dan Riker si dopřál krátkou odmlku.
"Když jsme teď pomocí unitalu přišli na potřebnou stopu, vymyslel jsem si teorii, že se jedná o jakýsi druh testeru. Je jisté, že každý, kdo prošel tímhle testem, může Point Of opustit nebo navštívit na místě, které si vybere. Dokonce si myslím, že to nebude jediná funkce tohoto zařízení."
"Jestli tomu dobře rozumím, Dane, myslíš si, že výrobci lodi do ní vestavěli určitý druh dohlížitele," poznamenal Dhark.
"Přesně! Protože nás tester vyhodnotil jako oprávněné osoby, můžeme se po Point Of vůbec pohybovat. Jsem o tom alespoň přesvědčený," dodal Dan Riker.
"Tvoje závěry nejdou samozřejmě ověřit," řekl Ren. "Ovšem teorie o funkci testeru je jednou ze zajímavých úloh při pátrání po tajemstvích Point Of. Pokračujte, profesore."
Dongen se nadechl, ale opět se ke slovu nedostal. Dan Riker ho přerušil: "Mike Doraner udělal senzační objev! Blesk je silně vyzbrojeny. Doba, po kterou Rocco vládne v Cattanu jako diktátor, brzy uplyne."
Rikerovo prohlášení vybuchlo jako bomba. Renu Dharkovi dalo trochu práce, než opět ztišil vzrušené muže. Všichni pilota zasypávali otázkami.
Pilot vysvětlil do nejmenších podrobností, jak pracuje zbraňový systém Blesku. Objasnil jim, jaké účinky mají oba paprsky, které už vyzkoušel.
"Podle konstrukce spouštěcí pÁky existuje určitě ještě třetí typ zbraně," pokýval zamyšleně hlavou Ren.
"To jistě," souhlasil Mike.
"Tak U okamžitě vyzkoušíme," navrhl Ren. "Poletím s vámi v jednom Blesku, Doranere. Okamžitě odstartujeme. Dane, doprovodíš nás s druhým člunem jako pozorovatel."
"Mohu letět s Rikerem?" zeptal se Szardak.
"Jistě!" souhlasil Ren. Obrátil se na Dongena, Larsena a Congollona: ‚3uďte při dalších průzkumech Point Of opatrní. Musíme zabránit tomu, abychom nešťastnou náhodou spustili zbraně, které tu určitě zabudovali!"
Ren Dhark přistoupil k unitalové stěně. Riker se Szardakem a Doranerem ho ihned následovali. O vteřinu později celá skupina zmizela.

* * *

Dhark s Doranerem vylétli.
O kus dál letěl další Blesk s Rikerem a Szardakem na palubě. Dhark litoval, že s nimi nemá spojení. Třeba tu nějaká vysílačka byla, ale zatím nic podobného neobjevili. Při letu do okolí Main Islandu byl Mike Doraner Oharkovým učitelem. Stejně jako přístrojové pulty, i spouště zbraňových systémů patřily k vybavení obou pilotních sedadel.
"Řekl bych, že bude lepší, když nabereme větší výšku," pronesl Dhark. Vydal potřebný myšlenkový příkaz. Klidně seděli v křeslech, nepohnuli ani prstem a aniž by pocítili sebemenší změnu tlaku, dostali se během kratičké chvilky do výše 5000 kilometrů.
Přitom se ztratili Rikerovi a Szardakovi z očí. To se ostatně dalo očekávat. Dharkův Blesk změnil svou výšku natolik rychle, že ho stěží mohli sledovat.
Renova levá ruka se dotkla spouště. Předtím se s Mikem domluvil, že ze zkoušené zbraně vypálí jako první.
Prsty znovu přejely po všech třech rýhách. Nejprve pomalu a vzápětí energicky potáhl pákou rýhou, kterou ještě

nezkusili. Téměř okamžitě vytryskl ze špičky člunu červený paprsek a ztratil se ve hlubinách vesmíru,
"A hrome!" vyjekl Mike Doraner. "Tenhle jehlový oheň je zřejmě zbraň určená pro nasazení ve vesmíru."
"Jehlový oheň, to je vhodný název," přikývl Ren. Ještě než stačil zatáhnout páku nazpět, červený paprsek zmizel. Ren překvapeně zjistil, že páka se vrátila do výchozí polohy, aniž by se jí musel dotknout.
To mohlo znamenat jen jediné - i zbraně bylo možné ovládat pomocí myšlenek. Ren si uvědomil, že silně myslel na přerušení pokusu s paprskem.
Okamžitě se rozhodl pokus zopakovat, Ale podařilo se to, až když uvolnil bezpečnostní pojistku.
Společné s Dorenerem ověřili, že všechny tři zbraně se dají spolehlivě ovládat myšlenkami.
Blesk se pomalu vracel na Deluge. Mezitím se setmělo. Obrysy nejvyššího vrcholku pohoří se černě rýsovaly proti světlejší obloze a vytvářely bizarní obraz.
"Měli bychom ještě jednou vyzkoušet modrý paprsek, kterým jsem sestřelil toho draka," nadhodil Doraner.
"Proč? Jeho účinek přece známe."
"V noci bude lépe vidět! Je to jen takový nápad! Pospíším si."
Zkouška předčila i Doranerovo očekávání. Paprsek, za denního světla sotva viditelný, byl v noci pěkně zřetelný. Vytvářel zdánlivě nekonečný řetěz čárek a Sodu.
"Tahle morseovka se nám někdy může hodit.'*
"Dobře," pokrčil rameny Dhark., Ale teď už se vrátíme zpátky na loď. Převezmu řízení."
Dan Riker a Janos Szardak je zasypali výčitkami. Oba muži se vrátili na základnu, když se jim Blesk s Oharkem a Doranerem ztratil z očí.
"Měl jsi nám dát aspoň nějaké znamení," ulevil si Riker zlostné.
"A pak by bylo sporné, jestli bys nás mohl sledovat. Je opravdu smůla, že jsme zatím nenašli možnost komunikace mezi jednotlivými Blesky. Ve vyšších rychlostech stěží udržíme letovou formaci."
Pak ještě dodal:
"Teď se všichni shromáždíme v centrále!"
"Neměli bychom začít ihned pátrat po výzbroji téhle lodi?" ptal se Doraner.
"To také uděláme. Ale nejdřív chci seznámit všechny naše vědce a techniky s tím, co jsme objevili."

* * *

Bernd Eylers se plazil po zemi jako had. Využíval každého úkrytu. Napřímil se. V pravé ruce třímal kamennou sekeru. Zbraň byla primitivní. Tvořila ji dřevená vidlice, ve které vězel špičatý kámen, připevněný k topůrku lýčím, Ale k zamýšlenému účelu se hodila. Bernd byl na lovu.
Opatrně vyhlédl z keře. Okamžitě hlavu zase sklonil. Viděl toho dost. Dvacet metrů před ním sedělo zvíře podobné kobylce, které se rozhodl ulovit.
Vzdálenost byla ještě příliš velká. Teprve až se dostane na deset metrů od vyhlédnuté kořisti, může si dovolit opustit úkryt a zaútočit kamennou sekerou.
Eylers se znovu položil na břicho. Ohodnotil délku kmene jednoho vyvráceného stromu, Když se poplazí dál, musí mu to postačit jako další úkryt.
Plížení mu nešlo lehce. Pažní protéza přece jen vadila. Přesto se blížil metr za metrem k vyhlédnutému cíli.
Po deseti metrech se dostal na konec kmene. Dřevo nebylo hladké a trčely z něj dlouhé třísky. Zakrývaly výtečně lovcův obličej, když opatrně vyhlížel z úkrytu.
Zmocnil se ho pocit triumfu. Mnohonohé zvíře sedělo jen osm metrů daleko na písečném břehu. Dalších deset metrů za ním začínalo moře. Oceán byl klidný. Panovalo bezvětří. Vlny byly nízké a klidně se vpíjely do písku.
Bernd se zkoncentroval na rozhodující okamžik. Opatrně napjal svaly. Pak se vymrštil.
Už během druhého skoku napřáhl sekeru. Mrštil plnou silou kamennou sekerou po zvířeti, právě když se chtělo skokem dostat do bezpečí.
Pod silným nárazem se metr dlouhé tělo rozpůlilo. Bernd Eylers rychle odsekal jednotlivé končetiny, které měřily bezmála dva metry. Celkem jich zvíře mělo dvanáct.
Nakonec zbyl jen trup. Eylers mu nevěnoval příliš pozornosti. Tahle část sestávala ze skořepiny, chrupavčitých tkání a nechutných vnitřností. Raději posbíral všech dvanáct končetin, svázal je dohromady lýčím a hodil si balík na záda.
Dlouhými kroky odcházel z pláže. Mířil do vnitrozemí ostrova. V blízkosti mořského pobřeží vyrůstaly jen nízké křoviny. Ale dál se tyčily do výše stromy, podobné pozemským palmám.
Eylers vyšplhal na nízký kopec, vysoký asi 140 metrů. Z jeho vrcholku mohl snadno obhlédnout celý ostrov. Ale nejen proto si pravé zde zřídil svůj tábor.
Z rozmaru přírody tu vznikla malá prohlubeň. Nabízela tak ze všech stran potřebnou ochranu. Ještě důležitější bylo, že zde bylo i malé jezírko s křišťálově čistou pitnou vodou.
Asi před týdnem vyplavilo moře Bernda Eylerse na písčitou pláž sedm kilometrů dlouhého a dva a půl kilometru širokého ostrova. Na útěku před Roccovými lidmi ho jeden z průzkumných člunů málem dostal. Před laserovým paprskem se zachránil na poslední chvíli v moři. Skočil do vln. Přitom se mu podařilo zachytit se na plovoucím kmeni stromu. Bez většího vypětí sil ho dopravil na ostrov. Zatím byl v bezpečí.
Už po dvou dnech se naučil lovit skokany. Skokan bylo vhodné jméno pro dvanáctinohé zvíře, podobné velké kobylce. Na ostrově jich žily stovky. Hledali si obživu na pobřeží.
Nejdříve to vypadalo, že takové zvíře nemůže nikdy ulovit. Jakmile se dostal do jejich blízkosti, prchali mohutnými skoky. Překonali jedním skokem až dvacet metrů.

Pak si všiml, že skokan zareaguje až za tři nebo čtyři sekundy poté, kdy ho objeví. Okamžitě se pokoušel přiblížit k vyhlédnutému zvířeti. Po několika marných pokusech se mu to konečně podařilo. Silným klackem ulovil svého prvního skokana. Rychle zjistil, že k jídlu se bohužel hodí jen jeho končetiny.
O den později si k lovu vyrobil kamennou sekeru. V každém ohledu mu úplně vyhovovala. Ovšem, stávalo se, že ho skokan objevil včas. Pak veškerá námaha vyšla nazmar.
Ale Eylers byl od přírody trpělivý muž. Už jeho práce bezpečnostního důstojníka na GALAXY si to žádala. Bez klení a reptání se znovu pouštěl do nového lovu.
Svůj tábor rozbil v prohlubenině na kopci. Také zde nahoře rostly pal-movité stromy. Přes silný podsaditý kmen a rozsáhlé kořeny padl jeden z nich za obět bouři.
Na místě, kde dřív vyrůstal, zůstala malá jeskyně. Pahýl stromu ji ještě, částečně zakrýval. Bez většího úsilí tak Eylers získal přístřeší.
Eylers se konečně vyšplhal na kopec. Tam se na chvíli zastavil. Pohled mu sklouzl směrem na východ. Změřil si druhou stranu ostrova s příkrým pobřežím. Právě sem ho vlny zanesly.
Západní pobřeží kontinentu Main Island bylo vzdáleno od ostrova asi dva kilometry. Mezi ostrovem a pevninou se vyskytovaly silné mořské proudy. Myšlenku, vrátit se na voru k Main Islandu, brzo zavrhl. Zcela Určitě by ho proud odnesl na otevřené moře.
Eylers si zamyšleně mnul neoholenou bradu. Před třemi dny spatřil ve směru Deluge poprvé tajemný válcovitý letoun. Ta malá věc dosahovala neobvyklé rychlosti, pokud mohl soudit.
Z leteckých obratů příliš moudrý nebyl. Nemohl vědět, že viděl Mika Doranera s jeho žáky při výcviku. Byl téměř na sto procent přesvědčený, že v tom má prsty Ren Dhark.
Lámal si hlavu nad tím, jak je na sebe upozornit. Mezi jiným zamýšlel vytvořit na bílém písku výrazné znamení z keřů. Pak si to rozmyslel, protože si všiml, že letouny nikdy nemíří přímo nad ostrov.
Zbývala jediná možnost. Musel zapálit nějaký signální oheň. Nakonec se pro něj rozhodl. Uvědomoval si, že tím může upoutat pozornost Roccových slídičů na pevnině. Ale musel to riziko podstoupit. Nemínil strávit na ostrově celý život.
Znovu dýchal pravidelně. Výstup na vrcholek nebyl až tak namáhavý. Několika rychlými kroky dosáhl konečně svého příbytku.
Shodil úlovek ze zad a posadil se na ohlazeny kámen. Rozvážně si vybral jednu ze zadních nohou zabitého skokana. Byly nejsilnější.
Otevřel celkem šest skokanových nohou, než se zasytil Druhou polovinu kořistí si nechal na příští den.
Obé slunce Sol l a Sol 2 vysílala na ostrov poslední paprsky. Eylers se zvedl a přešel k okraji svahu. Nadcházející přírodní podívanou si nehodlal nechat ujít.
Slunce vyzařovala sálající bílé světlo. Sluneční paprsky se odrážely od mořské hladiny ve všech barvách spektra. Krátce předtím, než Sol 2 zmizelo úplně, dosáhla barevná nádhera svého vrcholu. Vypadalo to, jako by nespočetné barevné blesky z moře bily do oblohy a tmavých mračen.
Jako každý den Bernd Eylers čekal, dokud obě slunce nezapadla. Noc se rychle snášela nad krajinou. Eylers se vracel do tábora.
Z důvodů bezpečnosti nastražil kolem jeskyně několik trnitých větví. Než usnul, v duchu si přál, aby v noci nepršelo. Už dvakrát ho probudilo, když se mu voda hrnula do lůžka ze všech stran.
Když se na druhý den probudil, potěšilo ho, že nepršelo. Když rozporcoval zbylé skokanovy nohy, dal se do práce. Trvalo asi hodinu, než posbíral dostatek suchých větví. Pak začala obtížnější část jeho podniku. Musel se pokusit rozdělat oheň jako nějaký pravěký člověk.
Nejprve všechny pokusy selhávaly. Znovu se Eylersova trpělivost vyplatila. Nevzdával se. Zkusil si vyrobit nástroj, který by otáčel suchým dřívkem.
Přitiskl špičku větve do štěrbinky tlustého kořene. Štěrbinu vyplnil dobře zápalným vláknitým dřevem.
Několikrát bylo teplo vzniklé třením už tolik vysoké, že se ze štěrbiny vyvalil kouř. Plamen ale nevyskočil.
Pak byla Berndova trpělivost vystavena těžké zkoušce. Na obloze se objevil jeden z těch neznámých letounů. Zdálo se mu, že žádný z nich dosud neletěl nad ostrovem tak nízko.
Neztrácel čas litováním, že na pobřeží nenechal žádné znamení. Se zvýšeným úsilím otáčel dřívkem.
Letoun stále kroužil kolem ostrova. Bernd Eylers ale věděl, že nesmí ztrácet čas.
Konečně se mu jeho snaha vyplatila. Kouř stoupal nad štěrbinou. Vlákna začala doutnat. Přidal několik zvlášť suchých třísek a opatrně zafoukal.
Podařilo se, Ze štěrbiny vyšlehl malý ohnivý jazyk. Rychle mu podstrčil další potravu.
Suché dříví okamžitě vzplálo. Eylers nalil do ohně vodu. Vyvalil se těžký černý kouř. Stoupal vzhůru.
Bernd se rozběhl na nejvyšší bod ostrova a rozhlížel se po letounu. Ten mezitím nabral výšku a obracel.
Teď musel pilot nebo piloti spatřit kouř. Eylers o tom byl pevně přesvědčen.
Proto bylo jeho zklamání nevýslovné, když musel bezmocně přihlížet, jak letoun míří na západ nad otevřené moře.
Někde tam byla Deluge a jeho přátelé. Několik minut trvalo, než znovu získal ztracenou duševní rovnováhu.
Řekl si, že příště bude mít větší šanci. Měl už přece oheň. Mohl okamžitě vyslat kouřové signály, jakmile se letouny opět objeví v blízkosti ostrova,
S úlekem si uvědomil, že k obloze stále stoupá černý dým. Určitě byl z pevniny vidět a hrozilo nebezpečí, že si ho Roccovi kumpáni všimnou.
Kvapně rozházel hořící větve do všech stran. Nechal jen malý nízký ohníček.
Pak začal snášet množství dřeva a větví stromů na hromadu. Přerušil práci jen tehdy, když se rozhlížel po okolí, jestli náhodou nezahlédne na horizontu ty podivné letouny. Konečně se dočkal a v dálce se jeden z nich objevil. O vteřinu

později se vynořil ještě jeden,
S hořící větví přebíhal Eylers od jedné hranice ke druhé. Brzy už plály všechny čtyři signální ohně. Rozmístil je na kopci tak, aby každý pochopil, že se jedná o uměle zapálený oheň.
Znovu se sekundy neskutečně táhly. Bernd Eylers se už málem domníval, že si jeho signálů opět nevšimli, když vtom se najednou k ostrovu přihnal jeden stroj.
Ve zlomku sekundy zastavil a klidně se vznášel nad ostrovem, Eylers okamžitě poznal, že něco takového by lidská technika nedokázala vyrobit.
Reflexivně se ukryl za jedním z kamenů. Pak ale vstal a postavil se tak, aby ho zřetelně viděli.
Několik minut se nic nedělo. Vzápětí už kovový válec mizel s neuvěřitelným zrychlením za horizontem.
Bernd hleděl se zoufalstvím na západ. Nevěděl, jak si to má vyložit.
Málem si začal myslet, že to jsou bezpilotní letouny. Žádný člověk by takové zrychlení nemohl vydržet. .
Když se podíval nahoru, zjistil, že druhý stroj krouží kolem ostrova. Měl zatím pořád naději.
Posadil se na jeden z plochých kamenů. Trpělivě čekal Iniciativu musel přenechat druhé straně.
Neuplynulo ani deset minut a první letoun se vrátil. Zamířil přímo k temeni kopce.
Bernd s údivem sledoval přistávací manévr. Dvířka na boku válcovitého stroje vylétla nahoru a v otvoru se objevil trup pilota.
"Tak už poběžte, Eylersi, já vás neukousnu!" křikl muž.
Ted ho poznal. Byl to jeden z pilotů výsadkových člunů Mike Doraner. Přistoupil k trupu stroje tři metry dlouhého, který podepírala šestice tenkých nohou.
"Jsem proklatě rád, že v té bedně vězíte vy!" řekl
Doraner se zasmál;
To si umím představit. Hrát si na Robinsona na pustém ostrově - ani mně by se to příliš nelíbilo. Nastupte si!"
Bernd Eylers si odpustil veškeré otázky a rychle se vyšplhal do kabiny. S úlevným povzdechem se rozvalil na volném sedadle. Dvířka se za ním okamžitě uzavřela. Obrátil se k Doranerovi, který sedel za jeho zády,
Pilot měl ruce spuštěné v klíně. Ke svému zděšení si Eylers všiml, že se právě zvedají ze země. Zlostně vyjel:
"Nemusíte mi předvádět parádičky. Raději se věnujte řízení."
Mike Doraner se znovu hlasitě zasmál.
"To právě dělám," tvrdil
Přešli do ostré zatáčky, Eylersovi se málem udělalo nevolno, když viděl pilota, jak si klidně založil ruce na prsou. Ale ještě než stačil energicky zakročit, prozradil mu Doraner tajemství ovládání lodi pomocí myšlenek.
Nakonec pilot ještě dodal:
"Blesk je navíc vyzbrojený. Můžeme se postavit každému nepříteli!"
Bernd potřeboval trochu času, aby si ty novinky srovnal v hlavě. Zamyšleně pak řekl:
"Vlastně bychom měli Roccovi poděkovat, že Dharka vykázal na Deluge. Ren je přesně ten správný muž, který využije nabídnutou šanci."

* * *

"Vycházím z následujících úvah..." Profesor Dongen se odmlčel, než opět pokračoval. "Jestliže Blesk létá řízen našimi myšlenkami, pak nevím, proč by i loď nemohla létat stejně?"
Miles Congollon se obrátil k Renu Dharkovi:
"Můžeme to aspoň zkusit. Když zjistíme, že něco neklape, test přerušíme."
"Jestli už nebude pozdě,'1 ozval se Dan Riker. Muži se shromáždili uprostřed centrály kosmické lodě.
Ren chvíli horečně přemýšlel a nakonec prohlásil:
"Mám stejný názor jako vy, profesore. Přesto příliš nevěřím, že lodní motory zareagují na naše myšlenkové příkazy. Zřejmě tu bude nějaká pá« ka, která zastupuje bezpečnostní pojistku. Když se jí nedotkneme, nic se nestane,"
"To Je možné! Ale jako důvod pro neuskutečnění experimentu to nemůže obstát," snažil se ho přesvědčit Miles Congollon.
Dhark váhal, ale nakonec vyslovil souhlas.
"Budeme se chovat tak, aby naše myšlenkové impulsy aktivovaly motory. Za žádnou cenu ale nesmíme odstartovat. Je to jasné?"
Muži krátce přikývli. Ren Dhark si všiml, že se jeden po druhém koncentruji, aby uvedli do chodu lodní motory. Sám se pokusu neúčastnil Pozorně sledoval cizí přístroje. Nic se nepohnulo.
Ren se ohlédl po Szardakovi, který se vřítil do místnosti jako velká voda. Lehce zadýchán vyprávěl ostatním, že Mike Doraner našel na malém ostrovu u Main Island Bernda Eylerse. Nemohl ho vzít na palubu, protože druhé místo bylo obsazené jedním z jeho žáků.
"Kde je Doraner teď?" zeptal se Dhark vzrušeně.
"Znovu odstartoval. Nechtěl ztrácet čas.'*
"To je dobře," těšil se Ren. Už si začal dělat starosti o osud svého tajného agenta.
Profesor Dongen tiše řekl:
"Pokus selhal. Asi tu opravdu někde je nějaké spouštěcí zařízení. Dokud ho nenajdeme, nemůžeme nic dělat."
"Pak jsme se opět shodli," usmál se Dhark. "S průzkumem lodi budeme ještě pokračovat. Ovšem, musíme mít trpělivost. Chybějí nám vědci z Cattanu."
"Možná už ne tak dlouho," ohlásil se Dan Riker o slovo. Ale nedostal sedal.

S jasnými znaky paniky ve tváři vběhl do centrály biolog a chemik Leiv Anders.
"Ve východní palebné věži vypukne peklo." zajíkal se.
"Co se stalo? Přece jsem výslovně zakázal, aby si v obou věžích někdo hrál s ovládáním," vyštěkl vztekle Dhark.
"To jsem Anje Fieldové také říkal, ale jen se mi vysmála."
"To je té ženské podobné." Ren bleskově zareagoval. O několik sekund později už vstoupil do palebného zařízení unitalovou zdí. Přivítal ho ohlušující sykot a vrčení.
Anja Fieldová se skláněla nad hranatým předmětem. Zatáhla za páku.
Dhark ji nešetrně odstrčil stranou. Okamžitě poznal, oč se tu jedná. Byla to přesná kopie pojistky, jako u obsluhy zbraňových systému na Blesku. Páka se nacházela v jedné ze tří štěrbin. Loď by vlastně měla pálit z početných baterií jehlové paprsky do stěn jeskyně.
Jestliže se tak nestalo, musely tu být zároveň i další pojistné systémy. Rychlým pohybem přemístil páku do výchozí polohy. Nebezpečně znějící sykot okamžitě utichl.
"Zase jsme měli velké štěstí," pronesl tiše.
"Opravdu nevím, jak se to stalo," vzlykala Anja.
, Ale já ano!" Ren Dhark přikročil se zamračenou tváří k pachatelce.
Tiskla se stále ke stěně. Dívala se na něj velkýma, doširoka rozevřenýma očima.
"Jestli ještě někdy pohnete pákou mechanismu, o jehož funkci nic nevíte, předhodím vás Doranerovu draku!" S touhle hrozbou to Ren ale přehnal. Obličej mladé matematicky se uvolnil.
"Uznávám, že jsem udělala chybu. Ale nemusíte mi nahánět takový strach. Už jsem si myslela, že mě chcete zabít!"
Ren to vzdal. Se zavrtěním hlavy poznamenal:
"Právě jste odpálila celou salvu jehlových paprsků."
Anja Fieldová pobledla. Zhrozeně se podívala na lodní plášť. Jak to vypadá venku, si mohla jen domyslet.
Ren k ní pocítil soucit. Trochu obměkčen dodal:
"I já na tom mám část viny. Měl jsem vám vysvětlit podrobnosti ohled* ně výzbroje kosmické lodi."
V dívce okamžitě vzplanula touha po vědění.
"Když Mike Doraner objevil zbraně, kterými je vybaven Blesk, zjistili jsme, že na kosmické lodi jsou úplně stejné. Zvláště početné zastoupení tu mají jehlové ohně a paralyzátory."
"Proč jste nás o tom neinformoval?"
V návalu šibeničního humoru Dhark odvětil:
"Nepočítal jsem s vámi!"
"Jaký jste měl důvod?" opakovala Anja otázku.
"Protože jsme je v jeskyni stejně nemohli vyzkoušet!"
"Určitě jste přišli na další podrobnosti?"
"Ale ano! Až na dva metry široký pás uprostřed vnitřního prstence jsou po celém plášti stejnoměrně rozdělené jednotlivé paprskové vrhače. Není tu žádný hluchý prostor. Na východě a západě je vždy umístěno ovládání pro jednotlivé zbraňové systémy. Domníváme se, že obě stanoviště mohou pracovat nezávisle na sobě. Mimo to předpokládáme, že každá centrála je schopná spustit všechny paprskomety."
Teprve teď si Ren uvědomil, že za ním už delší dobu stojí Dan Riker a Janos Szardak a poslouchají. Pro ně to ovšem nebyly žádné novinky.
"Promiň, drželi jsme se zpátky, abychom nerušili." Ren si s údivem všiml, že Anja najednou zrudla. Aniž by něco řekla, opustila palebné stanoviště.
"Co se jí najednou stalo?" divil se.
"Szardaku, poslechněte si tohle neviňátko! Ren si ještě nevšiml, že je naše dobrá Anja do něj zblázněná!" S hraným zoufalstvím si Dan rval vlasy.
"Přestaň žvanit nesmysly!" Ren Dhark pohrozil svému příteli prstem. Pak opustil i on místnost, následován oběma muži. Po krátké chvíli se všichni dostali do hangáru s Blesky.
Mezitím se tu už shromáždil dobrý tucet lidí. Mezi jinými i profesor Dongen, Ralf Larsen, Miles Congollon a Leiv Anders. Čekali na přílet Mika Doranera a Bernda Eylerse.
Všechny pohledy se upíraly na prázdnou komoru, kde vždy stával jeho Blesk. Najednou se objevil válcovitý trup. Jeho přílet oznamovala pouze změna zabarvení unitalové zdi.
Jako první vystoupil z malého člunu Mike Doraner. Spokojeně se smál.
Dan Riker a Ralf Larsen pomohli Berndovi při vystupování. Agent se tvářil nanejvýš šťastně.

* * *

Ve stejnou dobu končily v horách okolo Cattanu poslední přípravy ke startu výsadkových člunů.
Ali Megun držel v podpaží přenosný videofon. Měl tak přímé spojení s Roccem. Guvernér se spolu s Ligo Sabatim zdržoval ve svém bungalovu. Chtěl být průběžně informován o postupu akce proti Deluge.
Posádky výsadkových člunů guvernér odVolal. Muži jako Pjetr Voncev a Arly Scott oy se nikdy nepropůjčili k takovému podniku.
Plešatý fanatik se radoval při pomyšlení, že Oharkoví přívrženci se právě podrobují nudné lékařské prohlídce v Cattanu. Piloti, které teď měl k dispozici, nebyli sice nijak vynikající, ale na daný úkol stačili.
Pro jistotu zopakoval rozkazy: "Tři minuty po startu výsadkového člunu jedna se pustí čluny dvě a tři do pronásledování. Musí to vypadat realisticky. Rozuměli jste?"

Všichni tři piloti horlivě zařvali: "Jasný!"'
"Dobře! Jdete na svá místa! Startujeme za deset minut!"
Megun se teď obrátil k jednomu chlapíkovi s brutálním obličejem*
"Kennane, u vás je vše připravené?"
"Ano, hned, tedy..." Muž se zakoktal,
Ali Megun okamžitě zpozorněl.
Kennan se tvářil silně nervózně. Chvíli trvalo, než ze sebe vysoukal: "Moji lidé se totiž nemohou dohodnout, koho po přistání na Deluge zasáhne paralyzující paprsek. Myslí si, že to nebude nutné."
"Tak," protáhl Megun, "oni si to myslí!" Bez varovaní začal řvát: "Nechtě ty muže nastoupit, Kennane!"
Během jedné minuty se před výsadkovým člunem seřadilo 15 mužů. Ali Megun si každého z nich změřil, když vidím tyhle ksichty, říkal si, nebude jich žádná škoda.
Prstem ukázal na jednoho z nich.
"Proč se bojíte ochromujícího paprsku?" ptal se číhavě.
"Já a bát se!" Muž se hrubě uchechtl. "To je jen proto, že zábava rychle skončí, když nás hned po přistání ochromí."
Tak to tedy bylo, AU Megun se uklidnil. Energicky přikázal:
"Do tří minut chci vědět, kterých pět mužů zasáhne ochromující paprsek. Můžete si o to hodit los!"
Poodstoupil a sledoval, jak muži losují pomocí zlaté mince. Výherci se navzájem ujišťovali, jací jsou šťastlivci. Ti, co prohráli, naopak protáhli obličeje,
Jen Ali Megun věděl, jak osudová ta volba byla. Vždyť výherci měli podle jeho ďábelského plánu vyletět spolu s atomovými minibombami do vzduchu. Nedal na sobě nic znát a řekl: "Takže je to vyřešené. Kennane, ať vaši muži nastoupí do člunu. Dejte na Deluge pozor, aby těch pět vybraných zaostalo za ostatními."
Rukou se dotkl malé krabičky v náprsní kapse. Byla to vysílačka pro dálkové odpálení náloží. V očích mu svítilo fanatické, ďábelské světlo, když pozvedl videofon,
Na malé obrazovce se objevila Roccova tvář. Okamžitě se guvernérovi ohlásil:
"Nastupuji do výsadkového člunu dvě. Odtud budu řídit četou akci. Až muži provedou výsadek, zůstanu nad Deluge, jak jsem slíbil. Čluny jedna a tři pošlu zpátky. Sabati je může potom použít pro sebe."
Nastavil hlasitost videofonu na polovic.
"Ale pospěšte si se startem!" Ali Megun neodpověděl Několika kroky dosáhl výsadkového člunu a nastoupiL
Vlastní raketa byla dlouhá 19 metrů a průměr trupu činil
od přístroje vůbec slyšet. "Dohodnuto!"

Megun se spustil na sedadlo vedle pilota. Ve člunu nebyla vestavěna žádná okénka. Spojení s okolním světem zajišťovaly jen obrazovky.
Panoramatický obraz ukazoval okolí s dvěma dalšími výsadkovými čluny 9 Rakety roztáhly své trojúhelníkové nosné plochy. Okolí bylo liduprázdné. Personál se stáhl do bezpečí.
Podíval se na hodinky. Takřka ve stejný okamžik vystřelil z trysek člunu jedna dlouhý plazmový paprsek. Napjatě sledoval start.

* * *

V posledních dnech si nemohl Rembrouk a nikdo z jeho lidí stěžovat na nedostatek práce. Jen s jedním pomocníkem musel držet dvanáctihodinovou službu u radaru. Druhou polovinu dne střežil monitorovací stanici Shool, rovněž pouze s jedním mužem.
Tuhle únavnou službu nařídil sám Rocco, když se nad Deluge objevily ty záhadné létající stroje. Guvernér nasliboval nory doly, když vydrží tuhle nepředstavitelnou zátěž.
Rocca k tomu přinutila okolnost, že nemohl důvěřovat ostatním směnám. Prakticky to znamenalo, že čtyři muži museli zastat práci pro dvanáct osob.
Na jeho rozkaz vedli monitorovací specialisté záznamy o každém letu z Deluge.
Rembrouk se zamyšleně poškrábal na hlavě. V papírech měl zaznamenáno už na osmdesát startů a přistání. Občas se v kosmu nebo ve vzduchu objevily tři letící objekty najednou.
V žádném případě se zatím nepřiblížily ke Cattanu. Několikrát přelétly nad Main Islandem. Ovšem jen u pobřeží.
Když monitorovací zařízení spustilo poplach, reagoval lhostejně. Nejprve se podíval do papírů,
"To bude 84. záznam," povzdechl si hlasitě. Chtěl se pustit do psaní, ale pak ho vylekal zděšený výkřik jeho kolegy.
"Amfijové znovu útočí!" Mužův hlas zněl ostře a vyděšeně.
Rembrouk se probral z překvapení. Pohled na radarovou obrazovku mu ukázal, že k Hope se blíží velká flotila kosmických lodí.
Nečekal na výsledky počítače, ale okamžitě se napojil na velitelské stanoviště laserů. Službě příkře přikázal:
"Okamžitě vyhlašte poplach. Amfijové útočí!"
Asi ve stejnou chvíli ohlásil radar start výsadkového člunu z blízkosti Cattanu. Po krátkém zamyšlení to Rembrouk vyhodnotil jako nedůležité.
Speciálním videofonem zavolal do Roccova bungalovu. Nejdříve se na obrazovce objevil Ligo Sabati.
Tenhle muž byl Rembroukovi vždy nesympatický. Příkře řekl:
"Musím naléhavě mluvit s guvernérem!"
Něco v jeho hlase udusilo Sabatiho námitky. Po krátkém zaváhání zmizel z obrazovky, O sekundu později ho vystřídal

Rocco.
"Jen krátce! Co se děje?"
"Amfijové útočí s velkou flotilou! "
Prezident zbledl. Obličej se mu stáhl do ošklivé grimasy.
"Zrovna teď!" zasténal.
Monitorovací specialista se nenamáhal zakryt své opovržení. Když četl výsledky z počítače, opustila ho všechna naděje.
Říkat Roccovi do obličeje čistou pravdu mu působilo silné zadostiučinění.
"Amfijská flotila sestává ze sto dvaceti platýzovitých lodí, které jsou od Hope zatím vzdáleny asi dva a půl miliónu kilometrů. Když si podrží dosavadní rychlost, a započítáme i brzdný manévr, dostanou se nad Cattan za dvanáct minut."
"Poplach! Musíme vyhlásit poplach!" vykřikl Rocco.
"Už se stalo," odsekl Rembrouk studeně. "Musím vás teď propojit k velitelskému stanovišti laserových děl. Můžete sledovat hlášení s přesnou pozicí amfijské flotily. Nic víc se nedá dělat. Nemám jednoduše čas vás přednostně informovat."
Vždy po třiceti sekundách hlásil pozici přibližující se nepřátelské flotily. Monitorovací stanice se nacházela v dobře izolované budově. Nemohl zaslechnout sirény, které alarmovaly obyvatelstvo Cattanu.
Po prvním amfijském útoku, kterému padla za oběť GALAXY, bylo obyvatelstvo vícekrát vyděšeno cvičným poplachem. Lidé zatím nevěděli, že tentokrát se nejedná o žádné cvičení.
Sice spěšně, ale často s žerty na rtech opouštěli své domy a pracoviště. Na každém důležitém místě ve městě byl zřízen provizorní úkryt. Tam se teď lidé tlačili.
Silné zabušení na dveře odvrátilo Rembroukovu pozornost od radaru. Během několika sekund dospěl k pevnému rozhodnutí. Otevřel, ačkoliv v kukátku poznal Tuffa a Abelse.
Dříve pracoval ve směně právě těchto mužů. Oba patřili bezesporu k nejlepším monitorovacím specialistům Cattanu.
V rozpacích se obrátil k příchozím.
"Jsem rád, že jste přišli. Převezměte, prosím, velení."
Oba muži zatím nepromluvili ani slovo. Podívali se jeden na druhého. Krátkým pohledem se dorozuměli.
"Znáte situaci lépe, jsme vám k dispozici," řekl Tuff.
Rembrouka to překvapilo, ale pak vydal pokyny:
"Abelsi, převezmete radar. Vy, Tuffe, budete vyhodnocovat výsledky z počítače. Já musím každých třicet sekund hlásit pozici na řídící stanoviště laserů."

* * *

"Tohle mi ten chlap zaplatí," zuřil Rocco ve svém bungalovu. Ligo Sabati se necítil ve své kůži. Tak zlostného guvernéra ještě neviděl. Rocco na něj právě pohlédl.
"Co tady tak stojíte? Zavolejte Meguna zpátky! Musí se okamžitě vrátit!"
Sabati pospíchal, aby rozkaz provedl. Skočil k videofonu, který byl v přímém spojení s výsadkovým člunem,
Ali Megun se už mezitím ohlásil. Tvářil se naštvaně.
"Sakra, co je s vámi? Proč neodpovídáte? Právě jsme odstartovali a začali jsme stíhat výsadkový člun jedna."
"Celá akce je odvolána. Máte se okamžitě vrátit," vyhrkl Sabati jedním dechem.
Megunův obličej zkameněl.
"Na žerty nemáme čas, chci mluvit s Roccem," vyštěkl.
Ligo se otočil.
"Nevěří mi, chce mluvit s vámi."
Rocco vyrazil hrubou kletbu. Právě poslouchal hlášení o pozici nepřátelského loďstva. Dvěma kroky se postavil k videofonu. Odstrčil Sabatiho stranou.
"Amfijové útočí," zařval, "potřebuji vás zde. Postarejte se, aby i výsadkový člun jedna zamířil nazpět. Čluny opět převezmou jejich posádky. Právě jsem se dozvěděl, že amfijové nalétávají. Proto nemáme ani deset minut, než se dostanou nad Cattan."
"Proč to Sabati, ten idiot, neřekl hned? Okamžitě obracím."
Videofon oněměl. Rocco získal znovu něco ze své sebejistoty. Megun byl muž, který stále poslouchal jeho rozkazy bez sebemenšího zaváhání.
"Dokážeme to i tentokrát," zašeptal.
Pohled z velkého okna mu ukázal, že život v Cattanu odumřel. Na ulicích byli jen příslušníci pořádkových hlídek. Vcházeli do domů a zjišťovali, jestli tam někdo nezůstal.
To je má organizace, říkal si Rocco hrdě. Vládní aparát funguje bez chybičky. Samozřejmé mu bylo jasné, že lehké kryty neskýtají pořádnou ochranu. Prakticky se jednalo o díry v zemi, které kryl silnější strop.
Rocco opět nabyl vlády nad svými city. Cítil, že je schopen mluvit i se svým největším odpůrcem. Zapojil videofon a zavolal velitelské stanoviště laserů.
Jak tušil, objevila se na obrazovce tvář Antonyho Parra. Dřívější první zbrojmistr GALAXY byl prvotřídní odborník. Nikdy neskrýval, že stojí na straně Rena Dharka.
Přesto se Rocco nikdy neodvážil poslat ho do vyhnanství na Deluge. Potřeboval experta, který by zorganizoval obranu Cattanu. Teď se ukazovalo, jak moudré to bylo rozhodnutí.

S falešným patosem řekl: "Spočinuly na vás zraky nás všech. Obyvatelstvo Cattanu svěřilo svůj osud do vašich rukou. Spoléháme, že spolu se svými muži odrazíte nepřítele!"
Parrova odpověď byla zničující.
"Zmlkněte! Nabubřelými slovy nám nepomůžete. Raději mi řekněte, kde jsou výsadkové čluny?"
Guvernér polkl.
"Naneštěstí jsou čluny na výcvikovém letu. Už obrátily a budou vám co nevidět k dispozici."
Zbrojmistr stiskl rty. Zhnuseně řekl:
"Zřejmě jste opět využil čluny ke svým špinavým cílům. Je mí pouze líto, že to s vámi postihne i 50 000 lidských bytostí, až dostanete účet za své nezodpovědné jednání."
Rocco se ztěžka nadechl. Přeslechl urážku a kvapně se zeptal: "Situace je opravdu tak vážná?"
"Vážná?" zasmál se Parr tvrdě. "Jestli to chcete vědět, tak jsme vyřízení. Proti stodvaceti platýzovitým lodím nemáme šanci. Nemůžeme udělat nic jiného, než prodat život co nejdráž."
"To není pravda!" řval Rocco. Divoce gestikuloval
Důstojník řekl plný opovržení:
"Můžeme to připsat vaší neschopnosti, jestliže nepřežije alespoň část obyvatel Často jsem radil, abychom na Hope založili více Kolonii* Ale vy jste má varováni hodil za hlavu."
Guvernér zasténal,
"Žádný člověk přece nemohl předpokládat, že amfijové zaútočí v takové přesile,"
Parr mlčel. Pohybem ruky, který měl v sobě něco konečného, přerušil spojení.
Rocco chvíli zíral na obrazovku. Bylo na něm vidět, že je na pokraji svých duševních sil. Musel se přinutit, aby se mu ruce nechvěly.
"Proč tu Megun ještě není?" vyštěkl.

* * *

Při prvním tónu sirény si Pjetr Voncev strhl z rukou a nohou přísavky, které měřily srdeční a oběhovou činnost. Nevšímal si protestů sester a v rychlosti se navlékal do kalhot a košile. Ve spěchu na sebe ještě hodil bundu,
"To bude jen cvičení," domnívala se sestra.
Pilot jejímu argumentu nepřikládal sebemenší váhu. Vešel do vedlejší místnosti a křikl na Arlyho Scotta, aby se oblékl a šel s ním.
Nemusel mu to říkat dvakrát. Scott odstrčil stranou lékaře, který ho zrovna vyšetřoval a spěchal za Voncevem. V poklusu opustili nemocnici,
"I kdyby to bylo jen cvičení, máme v každém případě záminku, vrátit se nazpět ke člunům, zasupěl v běhu Voncev.
Lidé vycházeli do ulic. Každý měl pevně určené místo v krytu. Nikdo zvlášť nespěchal a proto nedocházelo u vchodu do podzemních štol k tlačenicím,
"Musíme se porozhlédnout po nějakém vozidle," navrhl Arly Scott Voncev přikývl Po prvním útoku amfijů umístili přistávací a startovací dráhy výsadkových člunů spolu s muničními sklady u úpatí pohoří,
Míjeli velké staveniště, Na druhé straně ulice parkovalo před skladištěm dvojmístné vznášedlo.
"Přesně pro nás," křikl Scott, aby přehlušil zvuk sirén.
"Správně," odpověděl Voncev, "snad nám to právoplatní vlastníci odpustí"
Tolik štěstí přece jen neměli. Ještě než se dostali ke vznášedlu, zastoupili jim cestu dva muži z pořádkových hlídek,
"I když jste piloti, musíte teď jít do krytu. To je předpis," vyhlásil jeden z policistů. Muž měl dobrosrdečný obličej. Že jde o piloty, poznal podle nášivek na bundách,
"Je mi líto." odvětil Pjetr Voncev. Silným úderem pěsti muže omráčil. Arlymu to trvalo trochu déle. Potřeboval ke stejnému výsledku tři rány,
"Tuhý chlapík." řekl uznale,
Voncev se rozhlédl kolem. Nikdo si jich nevšiml. Už se nacházeli v okrajových čtvrtích Cattanu.
"Všude je klid," řekl a nasedl do vznášedla.
Arly Seott se vyšvihl na druhé sedadlo.
"Škoda, že nemáme čas, abychom se postarali o další členy posádky." povzdechl si. Voncev jen tiše přikývl Sklonil se k řízení vozidla.
‚Máme kliku" křikl, "tohle jezdí 250 kilometrů v hodině. Dobře se drž!"
V několika minutách opustili město. Zatím nejeli příliš rychle, Voncev zvýšil rychlost, teprve když se dostali na volné prostranství za městem. Rovina se táhla až k horám.
Po pěti minutách už viděli letiště, Voncev zpomalil. Jak přijížděli, spatřili přistávat dva výsadkové čluny.
Téměř lest set metrů klouzaly jejich lyžiny po kamenité zemi Trojúhelníková křídla byla plně vytažená. Dvakrát nebo třikrát se čluny vzepjaly, jako by chtěly sklouznout stranou,
"Jací ubozí žabaří sedí u řízení,'* nadával Voncev. Hněv mu zabarvil tváře doruda. Znovu rozjel vznášedlo. Zamířil přímo ke člunům.
Vypadalo to, že Pjetr Voncev hodlá přejet lidský chumel, který se vy-tvořil u výstupu z člunu. Teprve v poslední sekundě vznášedlo zastavilo.
Ocitli se přímo před Megunem. Roccův důvěrník působil bezmocným dojmem.
"Dobře, že tu jste, koktal "Převezměte velení, Vonceve!" "Aha, už je zase náš čas. Kára vězí v blátě a my ji máme vytáhnout," hněval se Arly. "Raději nám řekněte, co jste prováděli za prasečiny s naším členem? Ostatně, kde je třetí?"

"Hned přistane. Pospěšte si, nemáme příliš mnoho času. Čluny se musí vyzbrojit Bojovými raketami, Můžete použít tyhle muže." S těmi slovy zamířil ke vznášedlu, Ještě předtím, než se k němu dostal, Voncev ho chytil za ruku.
Škubl s ním a přitáhl si ho těsně k sobě. Na chvíli se mužův obličej naplnil nenávistí,
"Vy chcete zmizet!" křikl na něj Voncev nemilosrdně. Nepustil ho, když se Megun snažil vytrhnout z jeho sevření.
"Naopak," vyštěkl plešatec, "Chci se dostat do Cattanu, můžete si spočítat, nač těch sto dvacet amfijských lodí nejdříve zaútočí!"
Voncev zaraženě pustil Meguna z rukou,
"Sto dvacet lodí," vyjekl. "Slyšel jsi to, Arly?"
"Ano, takže to není cvičení! řekl střízlivě Scott. Střelec smutně pohlédl směrem ke Cattanu. Tiše, že to slyšel jen Voncev, dodal: "Budeme bojovat! Naposled."
Ali Megun se mezitím vyšvihl na dvoumístné vznášedlo. O chvilku později jim zmizel z očí. Okamžitě přešel na nejvyšší rychlost.
Asi dvě stě metrů od výsadkových člunů se zvedaly malé pahorky. Jednalo se o podzemní skladiště, kam uložili bojové rakety. Ali Meeun už asi ostatní muže instruoval, protože mezitím přicházeli s náboji, každý táhl
na malých sáňkách po dvou raketách. "Arly, převezmi munici, já
:i, já se mezitím spojím s řídícím střediskem laserů. Snad už Parr převzal řízení obrany města." Pjetr vstoupil do prvního člunu. Věděl, že se na svého přítele muže spolehnout.

* * *

Podle pozemského kalendáře se první amfijský útok na Cattan odehrál na konci srpna roku 2051. To byl jeden z důvodů, proč deportace Dharka a jeho přátel nenarazila na vážný odpor ze strany obyvatelstva.
Kolonisté měli po amfijském útoku příliš starostí, než aby se zajímali o osud několika jedinců. U bývalých členů posádky a mnohých vědců tomu bylo samozřejmě jinak. Stáli za Renem Dharkem.
Ale ani oni sami neměli možnost přímo zasáhnout ve prospěch deportovaných. Rocco za to mohl poděkovat své mazanosti. Poměrně lehce soustředil všechny síly ke stavbě obrany Cattanu.
Nemusel použít příliš výmluvná slova, aby všem vysvětlil, že lidé mohou na Hope přežít jen tehdy, když postaví silnou obranu proti amfijským útokům. Přitom se vycházelo z předpokladu, že se střetnou, nanejvýš s jednou eskadrou o deseti nebo dvaceti lodích. S flotilou sto dvaceti vesmírných korábů nepočítal ani ten největší pesimista.
Za dva měsíce dokázali kolonisté malý zázrak.
Plán počítal s výstavbou dvou obranných kruhů kolem Cattanu. Širší kruh se rozkládal asi padesát kilometrů od města v horách. Jednalo se o 40 střeleckých baterií v poslední fázi výstavby. Hotovo bylo ale jen 25 stanovišť.
Městská obranná linie zatím nebyla rovněž dokončená. Přesto mohli použít 24 laserových postavení.
Některá z nich byla bezprostředně na hranici města, ale většina byla ve vzdálenosti od pěti do sedmi kilometrů. Téměř polovina z nich byla rozmístěna na říčním břehu.
Všechna děla pocházela z GALAXY. Rocco nechal loď před jejím zničením úplně vybrakovat. Těžké zbraně rozmístili v horách. Měly vlastně sestřelit Každou útočící loď z oblohy, nebo ji alespoň natolik poškodit, aby se o ni mohly postarat lehčí lasery u Cattanu.
Velitelství se nacházelo v podzemním bunkru nedaleko řeky, asi pět kilometrů od Cattanu. Nejednalo se o víc než zamaskovaný úkryt. Před přímým zásahem by neochránil.
Pružným krokem došel Parr k videofonu, který ho spojoval s monitorovací stanicí. Jakmile ho Rembrouk spatřil, okamžitě ho informoval o situaci.
"Amíijská flotila přešla na oběžnou dráhu kolem Hope. Vzdálenost je asi 7000 kilometrů. Přizpůsobují svou rychlost rotaci planety."
Rembrouk se otočil a pohlédl někam stranou. Pak pokračoval:
"Za třicet sekund se dostanou nad Cattan. Navrhuji, abyste tečí sami převzali radary!" ..
Parr se obrátil na své čtyři specialisty.
"Už je máme na našich obrazovkách. Okamžitě přecházíme na společné řízení palebných stanovišť."
Pro každý ze čtyř sektorů byli určeni dva muži. Měli přímé spojení s veliteli laserových děl v jejich obvodu.
"Už jsme je zachytili!" hlásil někdejší poručík GALAXY. Parr přistoupil k řídící oorazovce v bunkru.
Nedal si ani práci, aby ty kosmické lodě, zobrazené jako řada malých červených bodů, spočítal. Z jejich formace se nedalo určit, kdy a kde am-fijové zaútočí. Měli jen jedinou jistotu, že cílem útoku je určitě Cattan.
Jeden z osazenstva Parra upozornil, že monitorovací středisko má pro něj nějakou zprávu* Velitelství bylo téměř dvacet metrů dlouhé, ale jen dva a půl metru široké. Zbrojmistr se musel protáhnout kolem čtyř lidí, než se dostal k videofonu.
"Ano?" ozval se.
Rembrouk to vzal zkrátka.
„Amfijové zkoumají Cattan a široké okolí stejným druhem neznámých paprsků jako při prvním útoku. Podle všeho to už nebude dlouho trvat. Útok začne každým okamžikem."
Antony Parr přikývl. Tiše řekl: "Děkuji! Nikdy jsem si nemyslel, že muž, který stojí na Roccově straně, odvede tak dobrou práci."
Rembrouk ho opravil.
"Stál jsem na Roccově straně. Ale to už je pryč. Jeho reakce na hlášení o příletu amfijské flotily mi otevřela oči." Po krátké odmlce váhavě pokračoval: „Přeji vám a vašim lidem mnoho štěstí."
Parrovi nebylo zatěžko se usmát. Podíval se na hodinky. Ani ne před patnácti minutami zachytil radar platýzovité lodi.

Během této krátké doby byl s Rembroukem neustále ve spojení. Jeho klidné a věcné chování Parrovi imponovalo. Zmocnil se ho hněv. Od prvního útoku invazory z deváté planety nenáviděl. Proč je amfijové napadli? Existovala jediná odpověď na tuto otázku: dva a půl metru velké šupinaté bytosti s přerostlýma rukama musely být od přírody kruté a zlovolné.
Původní vlast amfijů, lidé neznali. I na deváté planetě byli jen invazory. Podrobili si jiný inteligentní druh, podobný lasičkám.
Parr se pokáral za svůj citový výlet. Znovu nabyl klidu a postavil se před videofon. Osádky všech laserových děl ho teď mohly vidět a slyšet.
"Každý z vás zná naši situaci. Přesto si myslím, že musíme prodat svou
kůži co nejdráž. Amfijové by se neměli svým vítězstvím příliš těšit. Vím, že všichni uděláte víc, než je vaší povinností. V této hodině pravdy už neexistuje rozdíl mezi kolonisty a bývalou posádkou. Je velká škoda, že lidská neschopnost zabránila nejlepším mužům nasadit sílu a vědomosti pro blaho Cattanu."
Ticho, které se po Parrových slovech rozhostilo, přerušila obsluha radaru.
"Amfijové se přeskupují do letek po devíti strojích."
Na obrazovce bylo zřetelně vidět, že se rudé body daly do pohybu. Během několika sekund Parr pochopil, co tím amfijové sledují.
"Útok zřejmě povedou ze všech stran. I těžké lasery dokážou zničit nepřátelské lodě jen tehdy, když se na ně zaměří více hlavní. Přeskupení amfijské flotily nám dává jednu malou šanci. Když se nám podaří zničit vedoucí lodě jednotlivých skupin, možná vznikne mezi ostatními zmatek a na chvíli přeruší útok."
"Pjetr Voncev nám sdělil, že během několika minut odstartují, Za chvilku naloží í poslední rakety,w oznámil zpravodajský specialista, nasazený jako spojař,
"Snad se dostanou do vzduchu ještě než amfijové zaútočí, " povzdechl si Parr. Sám sf vyměnil s piloty jen několik slov, když se mu Voncev před chvílí sám ohlásil.
Pohled na obrazovku mu řekl, že se blíží rozhodnutí. Amfijové dokončili přeskupování flotily. Hlavní síly nepřítele, čítající 65 lodí, pořád setrvávaly ve výši 7000 kilometrů nad Cattanem. Šest skupin po devíti platýzovitých lodí sestoupilo dolů. Vytvořily velký kruh kolem cíle útoku. Pro to ani ony nebyly přímo nad městem.
Pak vnikly amfijské lodě v ostrém úhlu do atmosféry. Parr litoval, že nepatří k posádkám laserových zbraní.

* * *

Dokonce i ty čtyři stráže, které jindy stály před Roccovou rezidencí, opustily své místo. Nad tichým městem visel přízrak neštěstí.
Guvernérův obličej se změnil v nehybnou masku. Ligo Sabati nedokázal odhadnout, jestli Rocco ještě vnímá okolní svět. Poslední minuty ho přivedly takřka ke zhroucení.
V celém Cattanu nebyl nikdo, kdo by se řídil jeho příkazy. Nejdříve zuřil, když Antony Parr s ním odmítl mluvit. Nakonec byl ale rád, že mu umožnili poslouchat na společné lince.
Proto také zaslechl Parrovu řeč k posádkám laserů. Jednoduchá slova bezúhonného důstojníka udělala i na něj dojem. Pak na něj všechno dopadlo plnou silou. Náhle pochopil, že jeho kariéra je tak jako tak u konce. Ať už bitva o Cattan dopadne jak chce, byl vyřízený. Buď ho zabijí amfijové, nebo ho muži jako Parr po dosažení velmi nepravděpodobného vítězství smetou.
"Pane guvernére, neměli bychom sejít alespoň do sklepa?"
Sabati byl překvapený, když mu Rocco odpověděl svým starým posměšným způsobem.
"Ve sklepě bych se cítil jako pštros, který strká hlavu do písku a doufá, že se mu nic nestane. Ne, jestli je někde bezpečné místo, pak to určitě není Cattan!"
"Zní to, jako byste konečně přišel k rozumu," odvětil Sabati "Jste opravdu připraveny k útěku?"
"Ano," přikývl Rocco. "Obstarejte co nejdřív nějaké vozidlo."
"To není nutné," ozval se Ali Megun, "mám tady vznášedlo! " Vstoupil do místnosti tiše jako kočka.
"Dobře, že jste tady. Musíme okamžitě zmizet!" Rocco kráčel ke dveřím a Ligo Sabati ho následoval,
"Zastavte!" zavolal Ali Megun.
Sabati se zlostně obrátil. Oči se mu rozšířily úlekem. Megun držel v ruce ochromující paprskomet. Zbraň mířila přímo na něj.
"Co je to za nesmysl?" ptal se Rocco. "Na vaše osobní spory nemáme čas!"
"Správně!" zvolal Megun a vypálil.
Saoati byl zasažen naplno. Vykřikl a zhroutil se k zemi. Meguna potěšilo, že Rocco má z něho strach. Rázným pohybem zastrčil paprskomet do pouzdra, které měl schované pod maskovací bundou.
"Vznášedlo, které stojí před budovou, má pouze dvě místa," vysvětloval s úšklebkem,
"Ach tak!" To bylo vše, co Rocco řekl. Otočil se a vykročil k východu.
K budově přiléhala veranda. Rocco si zastínil oči oslněné ostrým světlem obou sluncí.
Ohlédl se k západu. Stál tam, nehnutě hleděl k obloze a z prsou mu vy-létl chraptivý zvuk,
"Útočí! Je pozdě, jsme ztraceni," jektal.
Ali Megun se kolem něj bezohledně protlačil dopředu. Vyrazil temnou kletbu. V západní části pohoří probleskovaly ohnivé čáry laserů a mizely v nebi. Paprsky se zaměřovaly na jediný bod. Podle jejich pohybů se dalo usoudit, že sledují letící těleso.
Pak spatřili letku devíti kosmických lodí. Amfijské lodě neletěly výše než 5000 metrů nad zemí. Byly za sebou seřazené

jako perly v náhrdelníku.
Teď bylo jasné, že laserová děla ostřelují čelní loď. Do boje se zapojila i druhá obranná linie.
Palba zpočátku neměla viditelný úspěch. Ochranné štíty platýzovitých lodí držely. Loď nezadržitelně klesala dolů k městu. Amfijové zatím nenasadili své ničivé paprskové zbraně.
Vzdálenost mezi jednotlivými loděmi byla přece jen větší, než se předpokládalo.
Najednou zaslechli burácení a rachot motorů. To bylo známkou, že loď už letí podzvukovou rychlostí.
Teď amfijové konečně nasadili energetické zbraně. Rudý, metr široký svazek paprsků vystřelil k zemi. Díky přehradně palbě však loď změnila směr a její paprsky zasáhly jen volnou krajinu za východním okrajem města. Loď, patrně těžce poškozená, se pokoušela udržet výšku.
Jakkoliv to byl nesporný úspěch obrany města, na celkové situaci nemohl nic změnit. Protože všechna laserová děla mířila na první nepřátelskou loď, druhá se dostala k městu naprosto v pořádku. Její paprsky pak zasáhly přesně.
Sklady, haly a další hospodářské budovy se ve zlomku sekundy změnily na plamenné moře. Jenom to, že se čelní loď odchýlila z kursu, zabránilo ztrátám na lidských životech. Další lodě se z nějakého důvodu striktně držely cíle, který vedoucí loď svým chybným výstřelem označila.
Ve východních částech Cattanu lidé nežili. Amfijové systematicky ničili budovu za budovou. V intervalech okolo patnácti sekund se platyzovité lodě snášely na cílové území. Během několika sekund je pak přelétly. Paprsky nasazovaly jen během tohoto krátkého časového úseku.
Nenahraditelné stroje, výstroj a náhradní díly podléhaly zkáze. V halách a skladištích byly uloženy věci, které získali kolonisté z GALAXY. Většinou se jednalo o takové předměty, které se nedaly využít při výstavbě Cattanu.
Když Rocco poznal, že jeho život není bezprostředně ohrožen, trochu se uklidnil. Zatahal Meguna za rameno.
"Musíme pryč." překřičel hrozivý rámus. "Kde to vznášedlo parkuje?"
Megua se mu vytrhl a jedním skokem přelétl všechny tři schody, Které vedly na cestu. Rocco ho následoval.
Na druhé straně ulice stálo dvojmístné vznášedlo. Guvernér a jeho poslední přívrženec nastoupili do vozidla.
Ali Megun se chopil řízení. Náhle ho vylekal divoký, zoufalý výkřik.
Poslední skupina devíti platýzovitých lodí zahájila útok. Oproti ostatním lodím nezaměřily své paprsky jen do východní čtvrti města.
Paprsky se rozběhly do všech stran. Rocco okamžitě pochopil, že teď je ohrožena i jeho rezidence. Upadl a vykřikl bolestí. Rychle ale vyskočil a rozběhl se pryč.
Roccovo selhání připravilo Meguna o schopnost cokoli udělat. Zděšeně sledoval muže, jehož příkazy dosud vždy slepě vyplnil.
Možná ještě stačil zahlédnout, jak Rocco zemřel. O zlomek sekundy smrt dostihla i jeho. Poblázněný paprsek amfijské lodi zničil dům i se sklepením. Tenké stěny bungalovu se vypařily pod náporem nepředstavitelného žáru. Tak skončil diktátor Cattanu.
Pjetr Voncev odstartoval se svým výsadkovým člunem, když začal útok na Cattan. Aniž by se snažil šetřit plazmové motory, pokoušel se nabrat výšku.
Známý signál mu oznámil, že ho někdo volá videofonem. Přístroj byl zapnutý. Když otočil hlavu, spatřil Parrovu tvář.
"Vonceve, první nepřátelská loď je poškozená, snad byste ji mohl dorazit," řekl mu věcně.
"Rozumím!" Pilot se sklonil nad obrazovkou radaru. Vedoucí loď amfijů ukončila útok. Mířila směrem na východ.
Výsadkový člun dosáhl 20 000 metrů, Pjetr Voncev slétl dolů k nepřátelské lodi. Vzdálenost se rychle zmenšovala.
Pravou rukou třímal řízení. Levička obepnula spoušť bojových raket.
Už po dvou minutách mohl spatřit amfijskou loď na obyčejné obrazovce.
"Ty mi neutečeš," drtil Voncev slova mezi zuby. V těle mu kolovala nespoutaná nenávist.
Normálně by byla malá šance, že prorazí její obranné štíty. Ale Voncev poznal na nejistém letu amfijů, že loď bude poškozená mnohem víc, než si Parr myslel.
Přiblížil se až na tři kilometry a pak vypustil první dvě rakety ze závěsů. Smrtící náboje se syčivě hnaly k cíli.
Protože ve stejném okamžiku platyzovitá loď zrychlila, minuly cíl, Voncev své rakety raději dálkově odpálil, protože nechtěl, aby vybuchly na povrchu planety.
Pak bez větších těžkostí zamířil s člunem za odlétajícími amfiji. Tentokrát vypustil čtyři rakety ve dvoukilometrové vzdálenosti. Už první dvě zasáhly svůj cíl. Voncevovy ruce se zaťaly, když pochopil, že hlavice štít neprorazí.
Zklamání bylo natolik silné, že chtěl svůj pohled odvrátit. Koutkem oka však spatřil, že další dvě rakety svůj úkol splnily.
Loď se rozpadla na čtyři části. Vzduchem vířily trosky. Další díly se oddělovaly během pádu. Při dopadu explodovaly poslední zbytky.
"Dobrá práce!" zaslechl Voncev z videofonu Parrův hlas.
"Kdybych ie tak mohl dostat všechny!" zasténal pilot.
Parr jen stísněně potřásl hlavou.
"Další útok začne každou chvíli," řekl. "Zaútočíte s člunem jen na můj výslovný příkaz. Snad se nám i tentokrát podaří jednu loď lasery poškodit.
Na radaru Pjetr Voncev sledoval, že se k městu blíží od západu asi třicet lodí. Hořce si ulevil: "To se teď dovíme!"
Parr se na něj udiveně podíval, když k němu zezadu přistoupil jeden z jeho lidí. Řekl několik vět, kterým Voncev nerozuměl. Obraz na videofonu se rozmazal, protože Parr se bleskově pohnul.
Zbrojmistr vzrušeně zvolal: "Vonceve, už vaši poznámku chápu. Ale zmýlil jste se. Těch dvacet osm letících cílů, které jste zaměřil, nepatří k flotile amfijů."
"A kdo to je?" divil se pilot.

* * *

Poplach, který zahnal obyvatelstvo Cattanu do krytů, zaznamenali pomocí vysílačky i na Deluge. Přístroj, který zajišťoval spojení s Berndem Eylersem, byl ve dne v noci v provozu. Neustále odposlouchávali radiový provoz v Cattanu.
Ren se stáhl s Berndem Eylersem do maje zasedací místnosti. Místnost veliká čtyřikrát pět metrů se nacházela v Point Of na podlaží číslo pět.
Eylers dopodrobna vyprávěl o situaci v Cattanu až do doby, než musel uprchnout. Ren chtěl právě položit některé doplňující otázky, když do místnosti vběhl jeden z jeho mužů. Běžel velice rychle. To svědčilo o tom, že se příliš nevyzná ve vnitřním uspořádání lodi, Jinak by určitě využil vlastnosti unitalu.
"Co se děje?" zeptal se Dhark.
"Vysílač z Cattanu vyhlásil poplach. K městu se blíží amfijská flotila."
"Pojďte," pokynul Ren Eylersovi "Můžete mi během cesty vyprávět, jak je vybudovaná obrana Cattanu."
"Není tak špatná! Rocco pověřil vypracováním potřebných plánů Antonyho Parra. Větší část stanovišť laserových děl je už hotová. Záleží na tom, jak je protivník silný."
"Musíme vycházet z toho, že amfijové útočí s velkou přesilou. Z první porážky se určitě poučili. Jinak by nečekali tak dlouho, než zahájí nový útok."
Eylers krátce přikývl.
"Nikdy jsem neměl dobrý pocit při pomyšlení, že amfijové v klidu připravují rozsáhlý útok. Určitě chtějí cely Cattan srovnat se zemí."
"My jim tu polévku značně osolíme!" podotkl Ren Dhark.
"Opravdu si myslíte, že Blesky mají proti amfijským lodůn nějakou šanci?"
"To se brzy dozvíme. Výhoda překvapení ale bude na naší straně."
Dostali se k depu, kde kýly Blesky uložené. Mezitím se tu stačila shromáždit část deportovaných. Ren počkal, až dorazí všichni. Pohybem niky si zajistil pozornost.
"Jak asi víte, amfijové útočí na Cattan. Poletíme našim přátelům z GALAXY a ostatním kolonistům na pomoc. Jsem přesvědčen o tom, že se Blesky mohou směle postavit každému nepříteli. Ovšem musíme vyřešit jeden problém. Protože jsme zatím nenalezu způsob, jakým se mohou jednotlivé posádky Blesků dorozumívat mezi sebou, musíme se domluvit na signálním systému. Má někdo nějaký nápad?"
Ke slovu se přihlásil Dan Riker:
"Potíže nám způsobí i zaměření nepřátelského seskupení. Proto chceme nejdříve letět v různých výškách a daleko od sebe. Prakticky jde o to, aby dva Blesky byly vždy na dohled. Jenom tak zajistíme, aby se domluvené signály předaly dál."
"Dobrý návrh," přikývl Dhark uznale. "Vystopovat nepřátelské lodi nebude příliš těžké. Nakonec chtějí přece zaútočit na Cattan. Když utečou do vesmíru, okamžitě se jim pověsíme na paty."
"Správně," vmísil se do debaty Mike Doraner. "A také bychom měli myslet na to, že rozkazy nemohou vydávat všichni, když už si domluvíme potřebné signály. Velení samozřejmě převezme Ren Dhark. Ale odkud mám pak v bitevním zmatku vědět, že Blesk, který mi dává znamení, je právě ten jeho? Proto navrhuji, aby byl Dharkův stroj z vnějšku viditelně označen. Nejlepší by byl nějaký barevný pruh. Bude ještě nutné určit čtyři nebo pět nižších velitelů. Jejich Blesky pak rovněž označíme."
Doora zmizel za unitalovou zdí.
Ren Dhark převzal iniciativu. Vyjmenoval Mika Doranera, Janoše Szardaka, Ralfa Larsena a Manu Čobeho za nižší velitele. Určili si asi tucet signálů.
Sibiřan se vrátil po necelých dvou minutách. V ruce držel půl metru dlouhý válec vpředu zploštělý. Když byly všechny signály jasné, obrátil se Ren k Doornovi.
Are mlčky přistoupil k jednomu z Blesků. Zploštělý konec válce přitiskl na lodní trup. Několik vteřin se koncentroval a pak jeho ruka opsala kruhovitý pohyb.
Na ocelově modrém trupu z unitalu se objevila bílá skvrna, Jasně zářila.
"Udělám na vašem člunu dva takovéhle kruhy na každé straně," ozval se Sibiřan. "Nižší velitelé obdrží po jednom".
"Jak to funguje?" vyptával se Dan Riker.
Are ochotně vysvětloval: "Tenhle válec produkuje libovolnou barvu. Jen musíte silně myslet, jakou barvu si přejete a pak ji nanášíte tou plochou stranou na potřebné místo. Přišel jsem na to teprve před půl hodinou."
U Mika Doranera se Ren dozvěděl, kolik mužů šikovný pilot stihl vyškolit.
"Asi třicet pět."
‚Pak nemůžeme obsadit každý Blesk dvěma piloty. Ovšem, není to ani potřeba. Jako pozorovatelé mohou s piloty letět i nevyškolení lidé."
"Pořád myslíte jen na muže. Jsou tu ale i dvě ženy, které dokáží Blesk výtečně ovládat." Anja Fieldová dupla temperamentně nohou o zem.
"Mike Doraner muže potvrdit, že nás stihl vyškolit," podpořila ji Indka Ráni Atawaová.
"Je to pravda?" zeptal se Dhark.
Mike Doraner váhavě přikývl
"Létají lépe než mnozí muži!"
"To mě těší! Přesto nehodlám připustit, aby se ženy zúčastnily takovéhle akce. To je mé poslední slovo." Dharkův hlas

zněl tak rozhodně, že se ho obě ženy ani nepokoušely přemlouvat. Pochopily, že by u něj ničeho nedosáhly.
"Ještě než nasedneme," obrátil se Dhark k pilotům, "chtěl bych zdůraznit dvě věci. Nikomu neposlouží, když se vrhnete na amfijské stroje zcela bezhlavě. Dokud neznáme účinky našich zbraní na nepřátelské lodě, nesmíme se vystavit zbytečnému riziku. A za druhé, musíte dávat pozor, abyste svými paprsky náhodou nezpůsobili v Cattanu nějakou škodu, kdyby se boj přesunul nad město. Kdyby hrozilo nějaké nebezpečí, že zasáhnete zemský povrch v okruhu padesáti kilometrů kolem města, raději nestřílejte."
Okolostojící si okamžitě pospíšili se slovy souhlasu.
"Start bude za půl minuty. Vyletíme do 50 000 metrů. Až se shromáždíme, zamíříme nejvyšší rychlostí k Main Islandu. Nad kontinentem se zastavíme. První útok na kosmické lodě amfijů provedu sám. Pozorně sledujte, co se stane, přeji vám mnoho štěstí!" Dhark zvedl ruku k vojenskému pozdravu.
"Z Rena je maršál, ještě než bitva začala," posmíval se vedle něj tiše Dan Riker.
Ren Dhark vrhl na svého přítele zničující pohled.
"Ty ovšem letíš se mnou," připomněl mu.
"To jsem si mohl myslet. Tak už nastupme." Dan Riker zamířil k Blesku, označenému dvěma bílými kruhy na Každé straně. Když se usadili do pilotních křesel, řekl mu Dhark:
"Řídit budu sám. Soustřeď se na to, abys sledoval celé okolí. Když to bude nutné, klidně mi dej příkaz!"
O několik sekund později se nacházeli v 50 000 metrech nad Deluge.
Čluny všech čtyř nižších velitelů byly snadno rozeznatelné, díky nápadným značkám na trupu. Bílé kruhy svítily do dálky.
"Rozhodl jsem se změnit trochu předchozí plán. Nepoletíme nad Cattan nejvyšší rychlostí." Ren Dhark zakomíhal trupem svého Blesku. Pak se rozlétl kupředu.
"Všechny Blesky pochopily," hlásil Riker. "Poslušně letí za vámi. Můžeš klidně zrychlit/'
"Hrome, támhle je už Main Island. Letíme nejméně desetkrát rychleji než zvuk," ozval se Dhark po pár minutách.
"Nikde amfije nevidím. Brzy budeme nad Cattanem." Po patnácti sekundách letu vykřikl Riker zděšeně: "Přilétáme pozdě! Město hoří!"
"To jsou jen neobydlené části města," uklidňoval ho Dhark. "Eylers mi nakreslil plán města a proto to vím." Naklonil se kupředu a vzrušené vykřikl: "Vidím osamocený výsadkový člun! Letí asi ve třicetitisícové výšce."
"Druhý právě startuje," upozornil ho Dan Riker., Jsou to opravdu ostří hoši, to se musí nechat. Chce to velkou dávku odvahy, postavit se se dvěma čluny celé amfijské flotile."
Přelétli přes celý Cattan. Dhark zpomalil rychlost a obrátil. Ostatním pilotům vydal smluvený kód pro klínovou formaci. Spatřili první nepřátelské lodě. Neletěly přímo k městu, ale vybraly si za cfl postavení laserů za řekou.
"Teď uvidíme!" vyštěkl Ren. Levou rukou odjistil paprskové zbraně. Blesk se rychle přiřítil k prvnímu platýzovitému obru.
Amfijové malému letounu nevěnovali žádnou pozornost. Energetické paprsky zasahovaly jednotlivá laserová stanoviště a měnily je v žhoucí lávu.
Ren Dhark zaskřípal zuby. Přišel o několik sekund později. Amfijská loď se zvedla do výšky. Blesk letěl přímo za ní.
Myšlenkovým příkazem uvolnil Ren Dhark zelený paprsek. Olivově zelený šíp zasáhl loď. Ta letěla klidně dál, jako by se nic nestalo. Ochranný štít zadržel nápor paprsku z Blesku. Platýzovitý stroj obklopily elektrické výboje.
Přesto byla palba amfijům nepříjemná. Silně zrychlili, aby unikli do vesmíru. Bleskům nedalo žádnou vetší námahu, aby se jich držely.
Ren nasadil jehlový paprsek. Nejprve se zdálo, že energetický štít vydrží i tentokrát. Červený paprsek nepronikl až k lodnímu trupu.
"Nepřátelská loď už nezrychluje," vykřikl Dan., Jejich veškerá energie běží do ochranného štítu. Musíme vydržet."
Najednou kolem nich přelétl paprsek čiré energie. Jiná amfijská kosmická loď přišla na pomoc ohroženému stroji.
Téměř současně pronikl jehlový paprsek ochranným štítem. Amfijský křižník se vzepjal. Jako by ho cosi nabodlo. Ve vesmíru vzplálo drobné slunce. Veškerá hmota kosmické lodi se změnila v energii.
Ren dopravil Blesk do bezpečí.
"Kdybychom se dostali do toho žhoucího pekla, asi by nás neochránil ani plášť z unitalu."
"To je zbraň!" vyjekl Dan Riker.„Nikdy jsem si nemyslel, že by mohlo něco takového existovat."
Druhý amfijský křižník zůstal kdesi vzadu. Už ho neviděli. Během krátké chvilky byli opět zpátky nad Cattanem. Ostatní amfijské stroje musely útok zastavit, když Ren zahájil pronásledování velící lodi. Ale došlo ještě ke zničení dvou laserových stanic.
Amfijové si už uvědomili, že malé letouny nejsou tak bezbranné, jak se domnívali. Jejich velitel jim dal patrně příkaz, aby se zatím stáhli.
"To je příšerné, že se nemůžeme domluvit s ostatními Blesky, " stěžoval si ustaraně Riker., J když je vidím. Všech sedmadvacet je pořád pohromadě. Co hodláš podniknout?"
"Amfijové asi zaútočí se vším, co mají. Musíme se pokusit udržet je dál od Cattanu a nabídnout jim boj v kosmu," odpověděl Dhark.
Teď ho zahlédly i osádky flotily Blesků. Dhark jim předal další pokyny pomocí smluveného leteckého manévru.
Letouny vystoupaly do 120 kilometrů nad povrchem. Tam se rozdělily do čtyř letek.
Přeskupení nebylo ještě dokončeno a platýzovité koráby zaútočily. Ze šesti stran se vrhaly na maličké čluny. Amfijové nasadili padesát lodí.
Prakticky teď bojoval každý na svou pěst. Dvakrát či třikrát se Renovi nepodařilo udržet jehlovitý paprsek dostatečně dlouho na vyhlédnutém dli, aby prorazil ochranné štíty nepřítele.

Amfijové vymysleli zvláštní taktiku. Vždy tři lodě se kryly navzájem svými paprskovými zbraněmi. Jednou se dokonce pokoušeli Blesk srazit , hmotou vlastní lodi.
Díky Rikerově pozornosti a obratnosti Blesku se jim to nepodařilo. Na zlomek sekundy je zasáhl amfijský paprsek. Oba piloti přitom zjistili, že tiché šumění strojů uvnitř člunu nabralo hlubší tón.
"Vlastně jsem nikdy nepochyboval, že je Blesk chráněný silovým polem," řekl Dhark.
"Nesmíme na něj ale příliš spoléhat," upozornil ho starostlivě Dan Riker. "Delší ostřelování by ho mohlo zničit."
Všude kolem se rozhořel nelítostný boj mezi Blesky a amfijskými koráby.
"Tak se nikam nedostaneme!" Ren zamířil Je jednomu nepřátelskému stroji, který byl mezitím ostřelován dalším Bleskem.
Ať to bylo záměrné nebo čirá náhoda, i ostatní dva amfijské křižníky se dostaly pod palbu. Proto se nemohly poskytnout vzájemné potřebnou ochranu.
Jehlový paprsek, který Dhark vypálil, zasáhl křižník na zádi. Ochranný štít nedokázal vzdorovat palbě dvou Blesků. Během pěti sekund se rozpadl.
Zasažená loď se změnila ve známou ohnivou kouli. Termickou vlnu neuvěřitelné síly sice nijak nepocítili, ale pronikavá světelná záře je na chvilku oslepila.
Dhark okamžitě zaútočil na druhou loď. Pilot, se kterým právě docílili sestřelu, okamžitě pochopil. Provedl elegantní oblouk a vypálil ničivý paprsek.
Loď, ostřelovaná ze tří stran, neměla naději. Téměř okamžitě se rozplynula v záblesku energie.
I třetí amfijský korábbyl o několik sekund později zničen.
"Konečně! To je ta správná metoda. Nejméně dva Blesky musí zaútočit současně, pak se amfijský štít rozpadne během pěti sekund," radoval se Riker.
Sestřelení tří nepřátelských strojů způsobilo rozhodující obrat. Dosud otevřený boj se stal jasnou záležitostí pro pohyblivé a malé Blesky. Stále více pilotů přebíralo Dharkovu úspěšnou metodu.
Celý vzdušný prostor nad Main Islandem se změnil na bitevní pole. Během krátké doby ztratili amfijové další čtyři lodě. Pomalu byli vytlačováni do vesmíru.
Nejdřív to vypadalo, že se karta obrátila. Hlavně proto, že se Blesky začaly potýkat s dvojnásobným počtem strojů. Teprve teď zaútočily hlavní síly nepřítele. Do boje se zapojilo dalších 65 lodí.
Na jeden Blesk náhle připadly čtyři amfijské křižníky. Tenhle nepoměr způsobil, že Blesky mohly nasadit své paprsky jen na několik málo sekund. Pak musely obrátit, protože se na ně okamžitě vrhala celá smečka nepřátelských lodí.
Největší nevýhodou pro osádky Blesků byla ale absence spojení. Společné operace to takřka znemožnilo.
Další komplikace pozemským pilotů způsobovalo, že neměli ani potřebné radarové systémy. Při vzdušných soubojích v atmosféře to příliš nevadilo, ale v kosmu to bylo fatální. Prakticky zahlédli útočící amfije až v poslední sekundě.
Tak přišlo to, co muselo přijít. Blesky byly zatlačeny zpět do atmosféry. Amfijové se rozletěli za nimi a nad Main Islandem se znovu rozhořela bitva.
Teď už byly platýzovité lodě opatrnější. Sestavily letky o deseti a více strojích, Pálily ze svých zbraní do všech stran a držely Blesky v patřičné vzdálenosti.
Teprve teď si Dhark všiml, že amfijové používají dva odlišné typy lodí, platýzovité stroje, se kterými se předtím utkávali, byly menší než lodě, které se najednou objevily ve vesmíru.
První typ byl asi 40 metrů dlouhý a v nejširší části měřil dvacet metrů. Druhý typ pak byl minimálně dvakrát větší.
Zatím to vypadalo, že boj je nerozhodný. Amfijové se neodvažovali zalétnout hlouběji do atmosféry a Blesky zase nemohly do kosmu.
"S ohledem na čas, jsme my ti hloupí," povzdechl si Ren. ‚Když si amfijové počkají, jsme v pasti. V těsných kabinách nevydržíme víc než dva dny."
‚Nebuď tak pesimistický. Však už najdeme nějaké východisko." Dan upřeně hleděl na přístrojový pult před sebou. "Až Blesk dokonale ovládneme, naše starosti pak jistě zmizí."
"To máš asi pravdu, ale zatím je tomu jinak/' tlumil Ren přítelovu sebejistotu.
Muži v monitorovací stanici v Cattanu sledovali planoucími zraky bitvu, která se odehrávala nad Main Islandem. Rembrouk mezitím stačil Parra informovat, že 28 letounů, které jim přilétly na pomoc, odstartovalo z Deluge. Zbrojmistr se teprve teď dověděl, že tyhle malé válce zaměřili již dříve.
Okamžité ho napadala stejná myšlenka jako Rocca. Ale na rozdíl od guvernéra ho naplňovala radostí a pocitem uspokojení. Okamžitě informoval posádky laserů, že Ren Dhark jim přilétl na pomoc.
Když byla první amfijská loď zničena, vypukl ohromný jásot. S dvojnásobným úsilím obsluhovali obránci svá laserová děla, když amfijové nalétávali k ojedinělým útokům na jejich postavení.
Nepřátelské stroje byly přinuceny obrátit. Přes pohoří se nad Cattan nedostal ani jeden amfijský křižník. Bez pomoci Blesků by ale ani tyto jednotlivé útoky neodrazili.
Ztráty mezi mužstvem nebyly příliš vysoké. Ale jedno palebné postave-ní, které umístili v horách za řekou, bylo zcela zničené.
Antony Parr určil oba výsadkové čluny jako poslední možnost obrany města.
Pjetr Voncev a Arly Scott, kteří se už mezitím dostali do vzduchu, sice vrčeli, ale poslechli. Kroužili nad Cattanem ve výši deseti tisíc metrů.
Nejlepší přehled o situaci měla pochopitelně obsluha monitorovací stanice. Její radar dosahoval dál než ten, který měli k dispozici na velitelském stanovišti laserů. Jako jediní mohli sledovat bitvu v kosmu.
Rembrouk proto podával pravidelné zpravodajství. Jeho hlášení se pořád nesla v optimistickém duchu. Vlastně byly určeny jen Parrovi. Ale zbrojmistr je přepojoval přes společnou síť i na stanoviště laserových děl.

Chtěl tím posílit bojového ducha svých mužů. Když Rembrouk oznámil poslední stav bitvy, situace se náhle zhoršila.
"Amfijové zatlačili Dharkovu flotilu do vrchních vrstev atmosféry. Všiml jsem si něčeho, co mě zneklidnilo. I když jsou malé válce rychlé a obratné, v kosmu operují bez vzájemné koordinace. Připadá mi to, jako by byli slepí. Jednoduše řečeno, jejich monitorovací systémy nepracují dobře. Možná je ani nemají."
"To by to vysvětlovalo," přikývl Parr. "Neutrpěli amfijové další ztráty?"
"Ne! Zatím Dharkovy válce zničily celkem devět platýzovitých korábů. A u toho zůstalo."
"Ren Dhark nemá žádné ztráty," vmísil se do dialogu mezi Parrem a Rembroukem Tuff.
"To je opravdu zvláštní," pronesl zbrojmistr. "Dharkovy letouny jsou minimálně stejně dobré jako ty amfijské. Ale to k vítězství nestačí, protože amfijové mají pořád sto lodí."
"Kdyby nebyl Dhark silnější, asi by nesestřelil ani jedinou nepřátelskou loď," namítl Rembrouk.
"Ale ne, nemusí. Třeba ho amfijové zpočátku podcenili. Tomu by nasvědčovalo i to, že zatím nedošlo k sestřelení žádného dalšího stroje.
Radarový specialista se stísněně zeptal:
"Vy si tedy myslíte, že amfijové mohou ještě zvítězit?"
"Vzhledem k delšímu časovému horizontu - pak ano! Když přejdou na oběžnou dráhu kolem Hope, budeme muset počítat každou minutu s jejich útokem. Možná se nám i podaří odvrátit jeden nebo dva útoky, ale nakonec amfijové proniknou nad Cattan. Vždyť nemůžeme pořád vydržet v nejvyšším stupni poplachu."
Parr byl přerušen. Dostal zprávu videofonem. Téměř dvě minuty trvalo, než se rozhodl, co podniknout.
Na Parrův příkaz připojili spojaři síť Cattanu na společný kanál mezi velitelským štábem a laserovými stanicemi. Parrova slova, jak zdůraznil, byla určená všemu obyvatelstvu.
Krátce shrnul dosavadní průběh boje. Pak přešel k nejdůležitějšímu bodu:
Bez pomoci Rena Dharka a jeho přátel bychom už nežili. Přišli bychom o život jako Rocco a jeho pomocníci Megun a Sabati. Právě jsem se dozvěděl, že už při prvním amfijském útoku byla zničena guvernérova rezidence. Není pochyb, že Rocco byl zabit."
Typický příklad, jak brali guvernérovi přívrženci oznámenou novinu, poskytoval John Fanr. Byl tím čtvrtým mužem ve směně, která sloužila spolu s Rembroukem, když zachytili amfijský útok.
Zatvářil se tak stísněně, že ho Tuff chlácholivě poklepal na rameno a řekl: "Prosím vás, jen si s tím nezatěžujte hlavu! Rocca nebyla žádná škoda!"
Fahr ustaraně vzhlédl. Tiše pak podotkl: "Já jsem si vlastně Rocca příliš nevážil, ale budou mi to věřit?"
Chvál trvalo, než Tuff pochopil. Pak rozzlobeně odpověděl:
"Nemusíte se bát, že by vám někdo oplácel stejnou mincí. Víme přesně, že všichni Roccovi přívrženci nejsou bezohlední zločinci. Ale řekl bych, že zatím máme úplně jiné starosti."
"Nikdo vám nebude nic vyčítat," vmísil se do debaty Abels. "Opravdu si myslíte, že by vás Parr akceptoval, kdyby vás nepočítal mezi upřímné lidi?"
Rembrouk spěšně řekl: "Nechtěl bych, aby mě soudili podle toho, co jsem udělal v poslední době."
"Toho se neobávejte," prohodil Tuff. "Abels a já jsme vám příliš nevěřili. Vždyť jsme věděli, že stojíte na Roccově straně. Ale mezitím jsme se přesvědčili, že se na vás můžeme spolehnout. A také jste se s Roccem rozešel, ještě než zemřel."
Abels, který nespustil z radaru ani na okamžik oči, hlasitě křikl: "Skončete s tím žvaněním! Něco se děje! Dharkova flotila se dala do pohybu!"
Tuff skočil k počítači a Rembrouk informoval urychleně Parra.

* * *

Když Blesky odstartovaly, aby pomohly Cattanu, přemluvily Anja Fieldová a Ráni Atawaová profesora Dongena k průzkumné výpravě. Objektem jejich badatelského zájmu nebyl tentokrát Point Of, ale rozsáhlý komplex jeskyní na Deluge.
Jakmile deportovaní vnikli do tajemného města strojů s gigantickými agregáty a našli v jeskyni prstencovou kosmickou loď, byla jejich touha po objevování prozatím ukojená. A průzkum Point Of stačil zaměstnat všechny kolem.
Ani vědec nebo obě ženy nepočítali s tím, že by učinili nějaký významný objev. Zrovna obešli jeskyni, kde spočívala kosmická lodf, když profesor řekl:
"Milé dámy, musíte se smířit s tím, že zde není další východ."
"Nebo vchod," řekla Anja zamyšleně.
‚3yli jsme někdy v tomhle skladišti?" zeptala se Ráni. Mladá Indka ukázala na malý otvor ve stěně jeskyně.
"Nevím," odpověděl Dongen, "ale to není důležité. Sama říkáte, že se jedná o skladiště nebo depot s náhradními díly. Už jsme prohledali desítky podobných chodeb. Všechny měly jen jeden vstup. Pojďme raději do jeskyně, kde jsou stroje a poohlédneme se tam."
"Hned jsem zpátky. Jen tam chci nahlédnout." Rám vstoupila do otvoru. Profesor ji s Anjou následovali. Místnost osvětlovalo příjemné světlo, stejné jaké bylo v kosmické lodi a v dalších jeskyních.
Vešlí do druhé místnosti.
"To je zvláštní, že tu není nic uloženo," divila se Anja. "Tohle nebude skladiště;*
"A je íu ještě třetí prostor!" vykřikla Ráni překvapeně. "Moje předtucha mě nezKlamala. Asi jsme na stopě něčeho zvláštního."
"Opravdu," přikývl profesor. "Ostatní sklady mají vždy jen dvě místnosti. Teď jsem zvědavý i já."

Vešli do kruhové haly, která byla prázdná stejně jako předchozí dvě. Nikde nebylo vidět další otvor.
"Opět nic" povzdechla si Anja zklamaně. Mladá matematická postoupila pár kroků dopředu a zůstala stát u kamenné zdi.
Najednou hleděla do dvou okrouhlých, otvorů, kterých si předtím nevšimla. Roury, táhnoucí se někam do dálky, mizely ve skalní stěně, Anja bezděčně uskočila nazpět
"Co je to?" uniklo jí z úst
Dongen vzrušeně poznamenal:
"Odstranila jste energetickou pojistku, která měla zmást náhodné návštěvníky obrazem skalní stěny/'
Aniž by si toho profesor s Anjou všímali, prošla Ráni kolem nich a vstoupila do jedné z rour.
Dongen stačil ještě vykřiknout: "Opatrně!" Ale už bylo pozdě, mladá Indka ztratila pevnou půdu pod nohama a zmizela v rouře, Anja ji okamžité bezhlavě následovala.
"Ženské," zavrčel profesor a stoupl si před dvojitou trubku. Zmocnilo se ho silné sání a táhlo ho s sebou. Vznášel se. Mířil nahoru. Jak rychle se pohyboval, nemohl zjistit. Necítil sebemenší nárůst zrychlení.
Nad sebou spatřil Anju. Vzdálenost mezi nimi zůstávala stejná. Mohly uplynout dvě nebo tři minuty a na konci trubky spatřil jasné denní světlo, Žena před ním zmizela. Krátce nato vylétl z tunelu i on.
Vysoko na obloze stála obě slunce systému Sol. Na horizontu před ním se do kruhu rozprostíraly hory. Vzadu za ním se tyčil obří vrch. Pod jeho ochranou ležela plošina asi pět set metrů dlouhá a tři sta metrů široká, Byla nádherně hladká a rovná.
"Ideální přistávací plocha," zvolala nadšeně Ráni.
"To ano" souhlasil Dongen a pak přísně řekl: "Bylo od vás nezodpovědné, vstoupit jen tak do antigravitační šachty."
"Taky mě napadlo, že to je antigravitační šachta," ozvala se Anja.
"Obě jste se chovaly nemožně," opakoval profesor svou výtku.
Ráni se na něj usmála svým roztomilým úsměvem a řekla:
"Ale vyplatilo se to. Našli isme spojení mezi jeskyněmi a zemským povrchem, po kterém jsme tak dlouho pátrali."
"Hmm, ano..." brumlal si Dongen. Pak pokrčil rameny:
"Tak dobře! Mysleme jen na náš úspěch a rychle zapomeňme, že jsme ho dosáhli lehkomyslností."
"Všimla jsem si, že průměr trubky je všude kolem dvou metrů," řekla
Anja.
"Podívejte se!*' zvolala náhle Ranní. Ukazovala rukou směrem k Main Islandu.
Neustále tam létaly blesky. Obloha získala podivnou barvu. Několikrát spatřili zvlášť oslňující zablýsknutí.
"Bojují s amfiji," řekla Anja klidné.
"Blesky jsou tak maličké, mají vůbec proti jejich lodím šanci? " Ranina otázka zněla ustrašeně.
"Můžeme jen doufat," povzdechl si Dongen tiše,
Ušli několik desítek kroků. Když se obrátili, spatřili jen skalní stěnu.
"A tady energetické pole maskuje obě gravitační šachty," poznamenala Anja. Její domněnka se brzy potvrdila, když se společné vraceli ke skalní stěně. V určité chvíli se obě roury zase objevily,
"Když použijeme druhou šachtu, určitě nás dopraví zpátky do jeskyně,"
SÍTonle předpovědět, profesore, na to nemusím být žádný prorok. Vraťme se zpátky. Necítím se tu dobře." Mladá Indka se přemáhala, aby se nepodívala směrem k Main Islandu, Myšlenky na bitvu mezi Blesky a platy* movitými stroji ji zneklidňovaly.
Rychle vstoupila do antigravitačmí šachty a ihned jim zmizela z očí. Dongen s Anjou ji vzápětí následovali.
"Změřil jsem si náš čas," řekl profesor. "Potřebovali jsme na celou cestu přesně 134 sekund."
Necítila jsem žádné zrychlení a ani brždění,** ozvala se Anja. "Asi jsme se pohybovali konstantní rychlostí. Ale to se bude muset ještě potvrdit."
"Jak se můžete bavit o takových bezvýznamnostech, když ve stejnou chvíli vedou lidé boj na život a na smrt!" Smutně a hněvivě zároveň vysílala Ráni očima na profesora a Anju.
Anja položila mladé Indce konejšivě ruku na rameno. Mlčky kráčeli ke kosmické lodi. Obě se strachovaly o život téhož muže.

* * *

Manu Čobe černý Afričan, nalétal zdola se svým Bleskem na silnou letku platýzovitých korábů. Jehlovitý paprsek se jen krátce dotkl jednoho stroje a už musel obrátit Obranná palba byla příliš silná.
"Takhle to nikdy nedokážeme, zasténal zklamaně. Jeho pozorovatel. Boris Such, mlčel.
Neustále útočili na platýzovité lodě, ačkoli vyhlídky na úspěch byly skoro nulové. Ostatní osádky Blesků se nějaký čas spokojily s pozorováním amfijských přesunů.
Jen Manu Čobe nechtěl uznat, že situace není taková, aby mohli úspěšné udeřit na nepřítele. To bytí důvod, proč už vícekrát sáni na neznámé ovládače na přístrojovém pultu.
Stejně jako Ren Dhark a Dan Riker se domníval, že Blesk musí mít nějaký spojovací systém. Zoufale se pokoušel najít příslušný spínač. Při tom nemyslel na to, že může ohrozit svůj život i život svého průvodce.
Boris Such nebyl vycvičen jako pilot. Proto ani netušil, jak nebezpečné je Čobeho neustálé manipulování s páčkami a spínači.
Když si Manu vzal něco do hlavy, těžko se nechal odradit. Jeho obličej zmýlil už mnohé lidi, kteří ho pokládali za málo schopného a činorodého. Vystudoval medicínu a ještě se stal i elektrotechnickým inženýrem.

Manu se oběma rukama protáhl. Pravá ruka se přitom dotkla pichlavého výstupku nahoře na přístrojové desce. Rychle stáhl ruku zpět. Poprvé si všiml spínače, který vzdáleně připomínal rozpůleného jírovce.
"Co to říkáte, Borisi?" zeptal se.
"Já jsem nic neřekl," ohradil se jeho společník,
"Ale já jsem zřetelně slyšel..." Zmlkl. Najednou se v Blesku ozvaly nějaké hlasy. Rozuměl jen některým útržkům vět Jednalo se převážně o udivené a tázavé volání.
"Tady je Dhark. Prosím, abyste zachovali absolutní vysílací ticho.
Čobemu spadly šupiny z očí. Nenápadný spínač s pichlavým zakončením zapínal vysílačku.
Změť hlasů konečné ustala. Ren byl teď mnohem lépe slyšet.
"Má pro to někdo nějaké vysvětlení?"
"Ano! Tady je Čobe. Spínač vysílačky je nahoře vpravo na přístrojové desce. Objevu jsem ho čirou náhodou."
"To je ta pichlavá věc?"
"Ano! Když jsem s ní pohnul, zapojily se najednou vysílačky na všech osmadvaceti Blescích." Manu znovu sám na spínač. Ucítil, že s ním opět pohnul.
Opět zazněly výkřiky plné údivu a překvapení.
"... přímo nad hlavou... to by si člověk zlomil krk... takovou projekci jsem ještě neviděl..." To byly útržky vět, které mimo jiné Manu zachytil.
Zaklonil hlavu a pohledí vzhůru. Náhle si připadal, jako by se okolní vesmír zmenšil. Nad sebou viděl obraz, který ukazoval pozice všech platýzovitých lodí i Blesků v kosmickém prostoru.
Znovu musel Dhark zasáhnout, aby nastolil ticho.
"Čobe, i tohle spadá na vaše konto?"
"Ano, chtěl jsem pouze..."
"Zatím jsme mek ohromné štěstí. Když budeme dále experimentovat, mohlo by se stát, že dosažený úspěch znovu ztratíme. Proto vás všechny prosím, to platí i pro vás, Čobe, abyste se už nedotýkali žádného spínače".
"Zde je Riker. Teď máme vše, abychom amfíky porazili. Už pouhá vysílačka je k nezaplacení. Ale pro boj v kosmu je ještě důležitější, že máme monitorovací zařízení."
"Zde je Doraner. Může mi někdo vysvětlit, co je to za projekci?"
"Zde Szardak! Navrhuji, abychom se teď raději postarali o amfije. Odborné debaty můžeme vést až pak."
V následujících minutách probírali různé varianty útoku. Některé z nich byly i vyzkoušeny. Aby přitom neposkytli nepřátelům žádné záchytné body, prolétávaly mnohé Blesky mezi nimi úplně nazdařbůh.
Jako cíl útoku vybral Dhark letku deseti platýzovitých křižníků, které se vnořily příliš hluboko do atmosféry. Blesky se vrhly ze všech stran na amfije. Pálily ze všech zbraní.
Přepadem se zdařilo. Než mohly ostatní lodě přispěchat na pomoc, zhroutily se ochranné štíty napadených lodí pod cílenou palbou rudých paprsků. V rychlém sledu zničily všech deset nepřátelských strojů.
Teď se projevila velká výhoda, že amfijové srazili lodě do těsného chumlu. Ničivá práce jehlových ohňů byla podpořena silnou energetickou vlnou, která vznikla vždy, když jedna ze zasažených lodí vybuchla.
Amfijská flotila rychle vyklidila horní vrstvy atmosféry a stáhla se do vesmírného prostoru. Devadesát platýzovitých lodí vytvořilo volný svaz.
"Zaútočíme ve čtyřech letkách," přikázal Dhark.
Během krátké doby se flotila rozdělila do sedmičlenných skupin. Znovu přišel pro amfije nečekaný útok. Snad si mysleli, že souper se bude chovat pořád tak bezhlavě jako předtím.
Ren Dhark se v poslední chvíli rozhodl, že se útoku nezúčastní. Z velké dálky sledoval obě flotily. Detailní projekce nad hlavou mu umožnila, aby sledoval každý okamžik boje.
"Všem velitelům letek! Vyhledejte si jen jeden cíl. Úplně postačí, když při každém útoku dosáhneme čtyř sestřelů,"
Platýzovité křižníky silně zrychlovaly. Zamířily k deváté planetě.
"Utíkají!" vykřikl Dan Riker nadšeně. "René, vydej příkaz k pronásledování!"
"Všem! Amfijové si zaslouží dostat pořádně na pamětnou! Zaženeme je až k deváté planetě!" J
Pronásledovány Blesky, utíkaly amfijské křižníky kolem tří měsíců Hope ven do meziplanetárního prostoru. Ještě pořád se navzájem chránily silnou palbou.
Dhark znovu aktivně zasáhl do boje. Zúčastnil se na zničení tří nepřátelských strojů. Pak si vybral zvláště lákavý cíl
Úplně vpředu na špici utíkajících amfijů letěla loď, která byla mnohem větší, než všechny ostatní. Dosahovala stometrové délky a rozpětí měla přes šedesát metrů.
"Já bych za to celý svůj skalp jestli to není vlajková loď," zašeptal tiše Dhark. Jen Riker zaslechl, co říká.
Jestli ten kousek není pro nás příliš velký," nadhodil Dan.
"Můžeme se o to alespoň pokusit,"
Ren zavedl Blesk do střelecké pozice. Ochranné pole lehce pohltilo jehlový paprsek.
"Píchli jsme do vosího hnízda," zavolal Dan varovně, "Nejméně deset lodí spěchá té tlusté mouše na pomoc."
Sami amfijové se dopustili rozhodující chyby. Napadená loď zvýšila rychlost pozdě. Blesk ji okamžitě následoval I ostatní amfijské lodi začaly zrychlovat, ale potřebovaly k tomu deset sekund, které Dharkovi chyběly,
aby prorazil energetický štít. Výboje silového pole byly stále intenzivnější. Loď zcela zmizela v jejich záblescích. Pak jehlový paprsek pronikl do lodi. Následovala zatím největší exploze hmoty v průběhu celé bitvy.
Brzy nato Ren Dhark spolu s Rikerem zjistili, že se opravdu muselo jednat o vlajkovou loď. Spořádaný ústup se změnil v bezhlavý útěk. Bez jakékoliv sestavy zamířila amfijská flotila přímo k deváté planetě.
Platýzovité korábv se staly pro Blesky lehkou kořistí. Nakonec Dhark nařídil ukončit pronásledování. Celkem zničili

šedesát amfijských křižníků.
"Doufám, že si z toho vezmou ponaučení. Nevěřím, že by se kdy v budoucnu objevili v blízkosti Hope."
"Já také ne," přisvědčil Dan. "Ale myslím si, že bychom měli devátou planetu co nejdříve navštívit. Amfiji utiskované lasičky by si naši pomoc zasloužily."
"To také mám v úmyslu. Nejdříve však musíme dát do pořádku Cattan," řekl Ren. "Ovšem nebudu se vůbec divit, jestli s námi lasičky navážou kontakt vysílačkou."

"Jak by to mohly udělal?"
„Při našem prvním setkání s nimi, jsme se dozvěděli, že neustále sledují radiový provoz amfijů a dávají pozor na každý let jednotlivého platýzovitého korábu. Určitě si všimly, že invazoři utrpěli porážku. Podle mně dokážou zaměřit i vysílačky Blesků."
Rozhovor, který mezi sebou Dhark s Rikerem vedli, samozřejmě slyšely i ostatní posádky.
"Zde je Congolion. I když lasičky zachytí náš radiový provoz, nerozumí
přece ani jednomu slovu. Jediná možnost, jak se s nimi domluvit, jsou
optické znaky."
"Máte pravdu," souhlasil Dhark. "Ale mám plán, který by se dal možná uskutečnit. Potřeboval bych však pomoc Manu Čobeho."
"Tady Čobe. Co mám udělat?"
, Jde o následující: domnívám se, že obrazová projekce v Blesku se dá využít í jinak, než pro monitorování. Snad si ještě pamatujete, kterých částí spínačů jste se dotkl, když jste zapojil projekci*"
"To ano!" Čobův hlas zněl jistě a pevně.
"Výborně! Potáhněte jím do libovolného směru! Jsem zvědavý, co se stane,"
Ren zaklonil hlavu. Napjatě sledoval prostorový obraz, který stále přenášel pozice jednotlivých Blesků. Najednou plocha zešedla. Začaly se tam míhat mléčné závoje.
To trvalo jen chvilku a pak se na jejich místě objevil Čobeho obličej. Afričan se tvářil udiveně.
"Měl jsi pravdu s tím svým tušením," těšil se Dan.
"Já vidím jen šedivou plochu," hlásil Čobe.
"Opravdu ca mě nehledíte příliš bystře," poznamenal Dhark, "Možná vás to překvapí, ale vidím obraz vaší hlavy."
Zároveň si ověřil, že Čobeho hlavu vidí i ostatní piloti. Jen Manu neměl obraz. Spojaři mezi posádkami Blesků se shodli na tom, že jeho přístroj je připraveny na příjem. Vlastní zobrazení nemohl samozřejmě přebírat.
"Něco takového jsem si představoval," řekl Dhark."Dane, ty se dokážeš s lasičkami dorozumět nejlépe. Budeme vysílat tvůj obraz. Jestli se s námi spojí, uvidíš je na naší projekci."
Před třemi měsíci letěl s Dharkem, Szardakem, Larsenem a Congolionem výsadkovým člunem k deváté planetě. Amfijové je zajali, ale později se jim podařilo uprchnout.
Při útěku narazili na lasičky. Nejdříve pokládali půl metru vysoké bytosti za pouhá zvířata, ale brzo poznali, že se jedná o vysoce inteligentní tvory.
Protože se dokázaly výborně vcítit do uvažování cizinců, rychle se seznamovaly i s jejich technikou. Ovšem vlastní přístroje vyvinout nedovedly.
Amfijové byli jejich největšími nepřáteli. Přesto neváhaly studovat je» jich technologii, aby ji využily pro své potřeby.
Lasičky byly původním obyvatelstvem deváté planety. Před 121 oběhy, tedy před asi 400 pozemskými roky, žily klidným, mírovým životem. Pak přilétli amfijové, kteří se okamžitě pokusili vyhladit všechny lasičky. Začal boj na život a na smrt.
Anifijové svého protivníka podcenili. Když zjistili, že se lasičky naučily ovládat jejich techniku, aby jim způsobily těžké ztráty, boj vzdali.
Pro lidi bylo obtížné se seznámit s jednotlivými podrobnostmi. Lasičky byly totiž němé. Byla jen jediná možnost, jak se s nimi domluvit - pomocí kreseb a symbolů. Přitom se nejvíce vyznamenal Dan Riker.
Mezi sebou se domorodci dorozumívali rychle se měnícím zabarvením na své šedivé kůži. Lidé mohli takový rozhovor sledovat jen pomocí infra-přístrojů,
"Počkáme ještě deset minut," určil Dhark, "Jestli se do té doby neohlásí, poletíme na Cattan."
Vymezená doba už takřka vypršela, když se v projekci nad jejich hlavami objevily jemné čáry. Jednou se jim dokonce zdálo, že vidí obrysy nějaké lasičky.
"Ty mě pomalu začínáš děsit, René," vydechl Dan Riker udiveně. "Vypadá to, že se lasičky opravdu pokoušejí navázat s námi spojení,"
‚3ohužel jim nemůžeme pomoci. Musí to dokázat sami, protože zatím neznáme vysílací a přijímací možnosti Blesku." Ren nepřestával sledovat projekci ani na okamžik. Bylo jasné, že lasičky mají potíže s vysíláním na vlnové délce, na kterou byl příjem v Blescích náhodně nastaven.
Uplynulo pět minut a naskočily první ostré obrazy. Konečně došlo ke kontaktu. Před Oharkovýma očima se objevila lasička. Mohl rozeznat každou podrobnost šupinaté kůže.
Bytost držela před sebou nějakou kresbu.
"Dokážeš rozluštit, o co se jedná?" zeptal se Dhark netrpělivě.
"Dej mi trochu času," zarazil ho Dan. "Aha! Tohle jsou amfijové, tohle zase my, pak tu válčí lasičky s amfiji... Mám to! Je to jasné!"
"Tak sem s tím!" vyzval Ren svého přítele.
"Lasičky už vědí, že jsme dali amfijům citelnou ránu. Chtěly by využít příležitosti a vyhnat invazory ze své planety. Ptají

se, jestli jim přitom pomůžeme. Co jim mám odpovědět?"
"Řekni jim, že je brzo navštívíme. Jsme připraveni je v boji proti vetřelcům podpořit. Upozorni je ale, aby se neukvapily,"
Mnoha gesty a znameními překládal Dan Dharkovu odpověď,
"Chápu. Lasičky se těší na naši návštěvu," řekl nakonec Riker.
Spojení se přerušilo. Projekční pole opět zešedlo.
"Poletíme do Cattanu!" přikázal Dhark. Blesky se vzdálily při pronásledování nepřátelských strojů přes 40 miliónů kilometrů od Hope. Flotila přešla na opačný kurs.

* * *

Hromotlucký George Kennan převzal velení nad tajně sestavenou bo-dvou skupinou. Přistál s třetím výsadkovým člunem, právě když Voncev i Scott odstartovali.
Devadesát mužů, které měly oba čluny dopravit na Deluge, se potulovalo bezcílně po letištní ploše. Kennan se k nim se svými čtrnácti lidmi a posádkou třetího člunu zpočátku připojil.
Když se ale dověděli, že je Rocco mrtvý, strhl na sebe Kennan veškerou iniciativu. Okamžité nařídil, aby třetí výsadkový člun přepravil na letiště dalších sto dvacet mužů z výcvikové základny v horách.
Třicet mužů pozemního personálu letiště, z nichž většina pocházela z bývalé posádky GALAXY, bylo přemoženo.
Kennan svým lidem vysvětlil, že po smrti guvernéra je kolonisté poženou před soud.
Po vítězství Rena Dharka nad amfiji promluvil Kennan ke svým společníkům.
"Můžete mi věřit, že se teď na nás deportovaní budou chtít mstít. S Renem Dharkem v čele nás rychle zlikvidují, když nic nepodnikneme!"
, Jen ať přijdou a my jim ukážeme!" zařval dvoumetrový muž s nazrzlými vlasy. Hrozivě zamával paralyzujícím paprskometem nad hlavou.
"Přestaň plácat nesmysly, Bearchy. Když se Dhark vypořádal s amfiji, pak to dokáže i v našem případě. Kennan má pravdu, musíme něco podniknout." Muž, který zrzouna okřikl, si dal ruce v bok a široce se rozkročil. Vyčkávavě se rozhlédl kolem.
Muži se navzájem překřikovali a spřádali plány, jak si zachránit život. Chvíli byla řeč o útěku na jiný kontinent, ale zazněla i slova o boji do posledního muže.
"Chlapi, poslechněte!" Kennan si stoupl na transportní sáně pro bojové rakety. Nyní viditelně vyčníval nad zástup shromážděný kolem.
, Ještě jsme neprohráli. Těch třicet zajatců je zárukou, že na nás neza-útočí těžkými zbraněmi. Ale máme v nikách mnohem silnější prostředek nátlaku, abychom si vynutili beztrestnost." Kennan udělal úmyslně delší pauzu.
Muži mu dychtivě viseli na rtech.
"Tam vpředu," Kennan ukázal rukou na kryty, umístěné na okraji přistávací plochy, "jsou uložené bojové rakety. Jsou tam i odpalovací rampy. Jestli nesplní naše podmínky, pak Cattan proměníme v hromadu trosek. To je můj plán. Kdo s ním souhlasí, ať zvedne pravou ruku!"
Se souhlasným pokřikem se zvedlo k obloze 230 rukou.
"Vidím, že jste všichni pro. Kdo se vyzná v raketách, ať vystoupí."
Přihlásilo se asi třicet lidí.
"To bude úplně stačit," pronesl s uspokojením Kennan. "Ostatní se rozmístí kolem letiště. Jestli se někdo přiblíží, okamžitě zahajte palbu! A ještě něco: Možná že tu přistanou oba další výsadkové čluny. Zajměte oba piloty!"
"S největším potěšením!" uchechtl se nějaký muž.
V potu tváře vynášeli muži, které Kennan určil, rakety a odpalovací rampy ze skladiště.
Vždy ve vzdálenosti padesáti metrů od sebe je kompletovali dohromady. Rakety mířily na Cattan.
"Kryjte se!" vykřikl Kennan. "Támhle přistává jeden výsadkový člun."
Muži se okamžitě vrhli k zemi. Sledovali, jak ihned po přistání vnikla šestice mužů do nitra člunu.
Ve stejném okamžiku se přiblížil druhý člun. Krátce před přistáním znovu nabral výšku na tisíc metrů.
"Opatrně, ten chlap něco zpozoroval!" zaklel Kennan,
"Ale toho druhého máme." zvolal muž vedle něj.
Z výsadkového modulu vystoupilo šest chlapů a vleklo s sebou lidské tělo.
"Pilot .stačil poškodit řízení, než jsme ho zneškodnili, Je nám líto!"
"Mizerný dobytek," rozčiloval se Kennan. "Hoďte ho k ostatním zajatcům! A tak mě napadá, že třicet lidí střeží jen pět stráží, Bude asi lepší, když je posílíme,"
"Dobře,šéfe!"
Kennan přerušil spojení. "Pospěšte si," vykřikl. "Chtěl bych mít nejméně dvacet raket připravených k odpálení, než začnu jednat s lidmi z města, Brzy zažijete, jak kolonisté polezou ke křížku. Na kolenou budou Dharka prosit, aby nás nechal na pokoji."
Hlasitě se Zachechtal. A jeho lidé se k němu ochotně přidali.

* * *

Antony Parr spěchal do monitorovací centrály, když se bitva přemístila s konečnou platností do kosmu. Když zjistil, že se amfijové dali na útěk, odvolal poplach.

Lidé vybíhali z úkrytů do ulic a na náměstí. Na práci nemyslel ten den nikdo, jen hasičské sbory bojovaly s ohněm. Všude panoval jásot a lidé se divoce objímali. Když zaznělo Dharkovo jméno, neznalo nadšení hranic.
"Pjetr Voncev by s vámi chtěl mluvit," řekl Rembrouk s respektem v hlase.
"Co je? Proč děláte takový kyselý obličej?" ptal se zbrojmistr pilota videofonem.
"Přihodila se tu velká ničemnost. Základna výsadkových člunů je v rukách několika stovek ke všemu odhodlaných chlapů. Je to Roccova tajně vytvořená armáda. Už zajali Arlyho Scotta."
"Odkud to víte?"
"Naštěstí jsem to viděl na videofonu. Ti chlapíci museli vniknout do člunu ihned po přistání. Viděl jsem, jak ho srazili na zem. Předtím ale Scott stačil poškodit řízení, takže je jim člun nanic."
"Kde teď jste?"
„Přímo nad letištěm. Štěstí, že ti bídáci nepočkali. Jinak bych jim padl do rukou i já."
Antony Parr nasadil přísný, rozhodný obličej.
"Máte, Vonceve, představu, co ti Roccovi nohsledi hodlají podniknout?"
Pilot jen vrtěl hlavou.
"Určitě už vědí, že jejich pán zahynul. Třeba chtějí dál pokračovat v diktatuře?"
"Tak drzí přece jen nejsou. Určitě se brzy ohlásí, takže se dovíme, co chtějí. Ale zatím musíme něco podniknout! " Parr se krátce zamyslel a pak přikázal:
"Vonceve, zůstaňte ve vzduchu a pozorujte základnu!n
Zbrojmistr začal horečnatě pracovat. Nechal se spojit s velitelstvím a přikázal svým nejlepším lidem, aby vytvořili z osádek laserových děl útočný oddíl
"Očekávám za deset minut hlášení," řekl na závěr,
Pak si promluvil s velitelem městské policie. Samozřejmě věděl, že mnozí policisté více či méně sympatizovali s Roccovou stranou.
Ale na druhé straně ti muži plnili během amfijského útoku své povinnosti. Díky jejich rozhodným zákrokům, mezi obyvatelstvem nevypukla panika.
Jednalo se povětšinou o slušné lidi, kteří byli zvyklí poslouchat rozkazy svých nadřízených. Pro ně byl Rocco směrodatnou autoritou a proto plnili jeho rozkazy.
Bylo tedy jen správné, že po Roceově smrti přijali jako svého nejvyššího představeného muže, který řídil celou obranu Cattanu. Parr neměl žádné potíže, aby dostal jejich malá i velká vznášedla k dispozici. Ani se neptali, na co je vlastně potřebuje.
Aby zaměstnal strážce pořádku, pověřil je uzavřením městských čtvrtí, které zasáhl amfijský útok. Chtěl si zároveň ověřit, jestli budou plnit jeho rozkazy bez odmluv.
Pak si promluvil s muži, kteří sestavovali jeho útočnou skupinu, U laserových děl měli sice nějaká vznášedla, ale pro potřebu 500 až 600 lidí nestačily. Odkázal své podřízené na pořádkové oddíly, aby si tam vyzvedli potřebná vozidla.
Velitelem celé skupiny určil Erika Fostera, který patřil k nejschopnějším důstojníkům na GALAXY.
"Vyrazte se svými lidmi co nejdříve," přikázal. "Jakmile obklíčíte celou leteckou základnu, podejte mi hlášení. V žádném případě neútočte bez mého příkazu!"
Krátce nato mu zavolali dřívější Roccovi vojáci. Z videofonu požadoval George Kennan, aby zavolali nového bosse Cattanu, jak se vyjádřil.
Parr si dal tu námahu, aby ukázal lhostejnou tvář. Bez zájmu řekl: "Sice nejsem boss Cattanu, ale v tuto chvíli zastupuji zájmy obyvatel města. Co chcete?"
"To "vám hned řeknu," usmál se lstivé Kennan. "Namířili jsme na Cattan okolo dvaceti raket. Pošleme ty hračky na cestu, jestliže se nebudete chovat jako hodní chlapci a neuděláte, co chceme."
Parr se dokonale ovládl.
"Co po nás požadujete?" zeptal se. "Abyste to hned zpočátku věděl - lidé s Roccovými metodami už u nás nemají šanci!"
"Řekněte Dharkovi, že zničíme Cattan, jestli se bude chtít na nás mstít.
Musí rozhlasem vyhlásit, že nám zaručuje beztrestnost. Teprve pak vydáme základnu," Na Kennanově tváři bylo jasně vidět napětí
Parr mistrovsky skryl své překvapení.
"Nevím, kde je teď Dhark. Až se dostaví do Cattanu, oznámím mu vaše podmínky."
"On ještě přijde" zavrčel Kennan. "Řekněte mu, aby se nepokoušel o žádny špinavý trik Máme třicet zajatců. Měl by na ně myslet, jestli zaútočí."
Parr se nenamáhal, aby cokoliv poznamenal. Kennan přerušil spojení,
"Chlapi tohohle typu vždycky soudí ostatní podle sebe. Jsou přesvědčení, že se jim chce Dhark pomstít Současně o něm mají vysoké mínění, když považují jeho veřejné vyhlášení za dostatečnou záruku." Parr zlostně zavrtěl hlavou,
"V jednom bodě měl Kennan pravdu," ozval se Rembrouk. "Oharková flotila skončila s pronásledováním amfijů a blíží se rychle ke Cattanu."
Parra zavezlo rychlé vznášedlo do města. Zpráva o brzkém návratu Re» na Dharka se rozšířila rychlostí blesku.
Vše, co mělo v Cattanu nohy, se vydalo k základně, kde před pár měsíci přistála GALAXY. Z hrdé lodě růstala jen hora roztaveného kovu. Am-íiJQvé odvedli dobrou práci.
Aniž by jim někdo něco nařizoval, ponechaly stovky lidí volnou přistávací plocnu o rozloze sto krát sto metrů. Ale kolem se pak lidé mačkali v hustém zástupu.
Náhle hlasité jásání umlklo. Muži i ženy mlčky vyčkávali příletu svého zachránce. Mnohé rodiny s sebou přivedly i své

děti.
Parr byl plně zaměstnán organizováním pořadatelské služby. Obával se, že až Dhark se svými lidmi přistane, těžko dav udrží v dostatečné vzdálenosti.
Všichni prozkoumávali oblohu rozličnými optickými přístroji, které sehnali. Přesto byli mnozí překvapení, když flotila drobných válců začala přistávat na vymezené ploše. Během zlomku sekundy zabrzdily těsně nad zemí.
Lidé udiveně sledovali, jak z celistvých trupu vyrůstají šestice tenkých pavoucích nohou. Teprve teď si Parr uvědomil, jak drobné ty letouny vlastně jsou. Bylo neuvěřitelné, že mohly porazit obrovskou amfijskou flotilu.
Jako první přistál Blesk s Renem Oharkem a Danem Rikerem. Pak přistály i ostatní, až na deset strojů.
Ren přikázal, aby z bezpečnostních důvodů, ve vzduchu zůstávalo pořád deset Blesků. Ty teď přelétávaly nízko nad hlavami lidského zástupu.
"Dane, až vystoupím, okamžitě odstartuješ! Zůstaneš neustále v mé blízkosti."
"Proč se vydáváš zbytečně takovému riziku? Rocco je schopen každé podlosti. Nech vystoupit prvního mě!"
"To si vyžeň z hlavy r řekl Ren rozhodně. Když se dvířka zvedla vzhůru, rychle vystoupil.
Spatřil obrovský dav lidí. Teď z něj kdosi vystoupil a šel vstříc Dharkovi.
Vždyť je to Antony Parr, zjistil překvapené Ren. Vykročil mu naproti, když mu podával ruku, zvedl se onlušivy jásot.
Teprve teď mu došlo, že to množství lidí předtím mlčelo.
Důstojníci měli plné ruce práce, aby zabránili lidem vběhnout na přistávací plochu. Dlouhé minuty si Ren nemohl s Parrem vyměnit ani slovo. Jásot nebral konce.
Teprve když se hluk trochu utišil, dozvěděl se Dhark, že amfijové zabili při svém náletu na město i Rocca.
"Proto takové bouřlivé přijetí," poznamenal Dhark. "Když je diktátor mrtev, nikdo s ním nechce mít nic společného."
Parr zaznamenal v Dharkově hlase hořký podtón.
"Jistě, u mnohých tomu tak opravdu bude, ale mnohem většímu počtu lidí tryská ta radost ze srdce."
Konečně měl Parr příležitost oznámit Oharkoví mravu o hrozbě, kterou pro Caítan představoval Roccův ozbrojený oddíl, Zpravil ho i o podmínkách, které Kennan určil.
"Co jste zatím podnikl?" zajímal se Dhark.
"Šest set mužů obklíčilo základnu výsadkových člunů, ale drží se zpátky. Nemůžeme riskovat, aby Kennan vypálil na Cattan byť jen jednu raketu,"
"To je opravdu čertovsky nepříjemná situace. Ale příčí se mi, aby mě takový ničema vydíral. Jak přišli na myšlenku, že se chci pomstít?" Dhark dal Rikerovi znamení
Blesk okamžitě přistál. Dan vztekle zaťal pěsti, když se dozvěděl o nové situaci. Impulsivně vyhrkl:
"Nesmíš na to přistoupit! Jednoduše nasaď Blesky a hotovo!"
"Na to jsem už také myslel. Ale museli bychom bleskové vyřadit celou tu bandu, jinak by si to obyvatelé odnesli." Ren rychle přemýšlel. Najednou ho napadla jedna myšlenka. "Parre, dejte svůj přenosný videofon Rikerovi," požádal Ren zbrojmistra. "Obstarejte i druhý přístroj. Doprovodím vás k vaší úderné jednotce. Určitě máte nablízku nějaké rychle vzná-šedlo."
Parr přikývl a podal svůj videofon do nitra Blesku. Pokynem ruky přivolal dvoumístný kluzák.
Ren probral ještě nějaké podrobnosti nadcházející akce s Rikerem.
"Nejdříve si prohlédnu krajinu. Možná se mi podaří odvrátit Kennanovu pozornost. To bude rozhodující okamžik. Blesky budou muset přelétnout nad základnou vysokou rychlostí a použít zelený paprsek! O zbytek se postarají Parrovi lidé!"
"Neměli bychom použít i modrý paprsek?" zeptal se Riker.
"Raději ne. Nevyznáme se ještě v dávkování. Může paralyzovat a také zabít. Kvůli rukojmím bych to riziko nechtěl podstupovat."
Parr naslouchal, ale nerozuměl ani slovo.
"Můžeme jet?" zeptal se Dhark nakonec.
"Ano, použijeme malé vznášedlo. Nechal jsem přivolat i větší, transportní typ. Prorazí nám cestu davem."
Ren zalétl pohledem k lidskému mraveništi a řekl:
"Asi to bude nutné. Pospěšme si." Vyšplhal se na vznášedlo a usadil se za řízení.
Krokem se přiblížili k široké lidské frontě. Jen váhavě se vytvořila úzká ulička. K Dharkovi se natahovaly četné ruce. Znovu se ozval jásot.
Ren se příliš necítil ve své kůži. Takový povyk kolem jeho osoby mu nebyl příjemný. Na druhé straně mu došlo, že jeho deportace skončila. V duchu slíbil lidem, kteří ho zdravili a oslavovali, že v Cattanu nastolí pořádné demokratické poměry.
Předtím však musel vykonat nepříjemnou, ale nutnou práci.
Když za sebou nechali lidsky zástup, Dhark ulehčené vydechl. Řídil 1 vznášedlo podle Parrových pokynů. Předjeli nákladní stroj a řítili se nejvyšší rychlostí k základně.
Nedaleko před ní zastavili. Parr představil Dharkovi velitele úderné jednotky.
Erik Forster podal krátké hlášení:
"Moji lidé zaujali výchozí postavení. Můžeme kdykoliv zaútočit. Mohu vám zaručit, že celou společnost zlikvidujeme během necelých deseti minut."
"To je příliš dlouho," řekl Ren. "Odkud bych si mohl prohlédnout přistávací plochu?"
Forster zavedl Dharka na nízký pahorek. Nejprve zahlédli oba výsadkové čluny. Několik stovek metrů za nimi se rozkládaly podzemní skladiště s raketami a nízké budovy. Lidi spatřili jen zřídka.
"Dvacítka odpalovacích ramp s raketami je umístěna za podzemními bunkry," informoval ho Forster.

"A kde jsou rukojmí?" "Patrně v budovách."
Pomocí videofonu se Dhark spojil s Rikerem.
"Už je čas. Musíte mířit především do okolí podzemních bunkrů v severní části letiště a na budovy. Dávejte pozor, abyste nezasáhli výsadkové čluny. Až budu mluvit s Kennanem, dá ti Parr znamení."
Předal videofon Parrovi a obrátil se k Forsterovi.
"Přikažte svým lidem, aby po zničení budov a raket okamžitě zaútočili."
"Ale rukojmí..." zakoktal vyděšeně Forster.
"Můžete se spolehnout, že ani jednomu člověku nebude zkřiven vlas," ujistil ho Dhark. "Zaútočíme paprsky, které působí jen na anorganickou hmotu."
Forsterovy oči se nevěřícně roztáhly. Těžko se odhodlával vydat svým lidem příslušné rozkazy.
"Tak, a teď můžete zavolat Kennana," přikázal Dhark.
Po několika minutách se to Forsterovi podařilo. Na malé obrazovce se objevil vůdce vzbouřenců.

"Ach, Ren Dhark osobně," usmál $e široce Kennan, "šlo to hezky rychle!"
Koutkem oka Dhark zaregistroval, že Parr tiše mluví do svého videofonu. "Slyšel jsem, že požadujete moje veřejné prohlášení, jinak zničíte
Cattan,"řekl ,
"To jste pochopil dobře," zaburácel svým hlučným hlasem Kennan. "Jak jste se rozhodl? Myslím s tím vyhlášením."
"Chápu, ale s tou věcí nebude nic!"
"Cože?" Kennan nebyl schopen řeči. Teprve po chvíli se vzpamatoval. "Vy nemáte nic proti tomu, abychom zničili Cattan?"
"Ale ano, mám. K tomu však nedojde!"
Kennanův obličej se stáhl do zlého úšklebku.
"Vy asi předpokládáte, že to nemyslíme vážně! To jste se hluboce zmýlil"
"Sotva, odpověděl prostě Dhark.
Blesky se dostavily. V široké linii se přiřítily nad základnu. Nad přistávací plochou zastavily. Olivově zelené paprsky začaly svou ničivou práci.
Kennan vykřikl jako zvíře: "Podvedli nás! Odpalte rakety!"
O sekundu později se spojení přerušilo. Zdálo se, že se přepadení zdařilo.
Přesto jedna raketa odstartovala. Jeden z Blesků však stačil zareagovat a raketa zasažená paprskem se rozpadla. Na zem dopadl jen lehký prach.
"Málem se mi zastavilo srdce," vyrazil ze sebe smrtelně bledý Parr.
Ze všech stran se vřítili na letiště muži z úderného oddílu. Neměli mnoho práce, aby vzbouřence přemohli. Ti nekladli žádný odpor.
Nejhůře dopadla obsluha odpalovacích ramp, zajatci a jejich strážní. Paprsky se dokonale postaraly i o jejich šaty. Na tělech jim visely jen cáry.
Dhark nařídil Forsterovi, aoy lidem opatřil nové oděvy. Spolu s Parrem sešel dolů z pahorku. Procházeli kolem míst, kde zelené paprsky proměnily odpalovací rampy pro rakety v jemný prach. I celý zemský povrch byl v těch místech do hloubky jednoho metru přeměněn na prach.
"Neuvěřitelná zbraň," poznamenal Parr. Tam, kde se dříve tyčily budovy, ležela jedna velká kupa prachu. Před ní stáli Roccovi žoldnéři. Působili ustrašeným dojmem. Částečně byl výraz v jejich tvářích vzdorovitý a zarputilý.
Ren Dhark se zastavil před Kennanem.
"Měl jste vědět, že se nenechám vydírat," řekl
"Proč se namáháte s těmi řečičkami? Vydejte rozkaz,"
"A jaký?"
"Nedělejte se. Vím přesně, že nás pobijete."
"To je hloupost, chlapi," řekl Ren Dhark dostatečně hlasitě, aby ho zaslechli všichni zajatci. "Ani já, ani moji lidé se na vás nehodlají mstít za to, co nám provedl Rocco, Jste volní! Jděte do Cattanu a najděte si tam nějakou práci. V budoucnosti budou ale pro vás platit stejné zákony jako pro ostatní kolonisty."
Dokonce i Parra to překvapilo. Nečekal takovou velkorysost.
Zajatci rychle pochopili, co Dhark řekl Pak už je nic nezadrželo. Okamžitě zmizeli směrern ke Cattanu.
Jen Kennan zůstal na místě.
5yAdi, Ren Dhark osobně," usmál se široce Kennan, "Šlo to hezky rychle!"
Koutkem oka Dhark zaregistroval, že Parr tiše mluví do svého videofonu. "Slyšel jsem, že požadujete moje veřejné prohlášení, jinak zničíte Cattan,"řekl.
"To jste pochopil dobře," zaburácel svým hlučným hlasem Kennan, "Jak jste se rozhodl? Myslím s tím vyhlášením."
"Chápu, ale s tou věcí nebude nic! "
"Cože?" Kennan nebyl schopen řeči. Teprve po chvíli se vzpamatoval "Vy nemáte nic proti tomu, abychom zničili Cattan?"
"Ale ano, mám. K tomu však nedojde!"
Kennanův obličej se stáhl do zlého úšklebku,
"Vy asi předpokládáte, že to nemyslíme vážné! To jste se hluboce zmýlil,"
"Sotva, odpověděl prostě Dhark.
Blesky se dostavily. V široké linii se přiřítily nad základnu. Nad přistávací plochou zastavily. Olivově zelené paprsky

začaly svou ničivou práci.
Kennan vykřikl jako zvíře: "Podvedli nás! Odpalte rakety!"
O sekundu později se spojení přerušilo. Zdálo se, že se přepadení zdařilo.
Přesto jedna raketa odstartovala. Jeden z Blesků však stačil zareagovat a raketa zasažená paprskem se rozpadla. Na zem dopadl jen lehký prach.
"Málem se mi zastavilo srdce," vyrazil ze sebe smrtelně bledý Parn
Ze všech stran se vřítili na letiště muži z úderného oddílu. Neměli mnoho práce, aby vzbouřence přemohli. Ti nekladli žádný odpor.
Nejhůře dopadla obsluha odpalovacích ramp, zajatci a jejich strážní, Paprsky se dokonale postaraly i o jejich šaty. Na tělech jim visely jen cáry,
Dhark nařídil Forsterovi, aoy lidem opatřil nové oděvy. Spolu s Parrem sešel dolů z pahorku. Procházeli kolem míst, kde zelené paprsky promění-ly odpalovací rampy pro rakety v jemný prach. I celý zemský povrch byl v těch místech do hloubky jednoho metru přeměněn na prach.
"Neuvěřitelná zbraň," poznamenal Parr. Tam, kde se dříve tyčily budovy, ležela jedna velká kupa prachu. Před ní stáli Roccovi žoldnéři. Působili ustrašeným dojmem. Částečně byl výraz v jejich tvářích vzdorovitý a zarputilý;
Ren Dhark se zastavil před Kennanem.
"Měl jste vědět, že se nenechám vydírat," řekl.
"Proč se namáháte s těmi řečičkami? Vydejte rozkaz,"
"Nedělejte se. Vím přesně, že nás pobijete,"
"To je hloupost, chlapi," řekl Ren Dhark dostatečně hlasitě, aby ho zaslechli všichni zajatci. "Ani já, ani moji lidé se na vás nehodlají mstít za to, co nám provedl Rocco. "Jste volní! Jděte do Cattanu a najdete si tam nějakou práci. V budoucnosti budou ale pro vás platit stejné zákony jako pro ostatní kolonisty."
Dokonce i Parra to překvapilo. Nečekal takovou velkorysost.
Zajatci rychle pochopili, co Dhark řekl Pak už je nic nezadrželo. Okamžitě zmizeli směrem ke Cattanu.
Jen Kennan zůstal na místě.
"To je na mě příliš," kroutil hlavou a odcházel.
"Snad je Forster potká cestou. Kdyby se dostali do Cattanu v těchhle cárech, vypukne tam panika," usmál se Dhark.
"Proč jste těm mužům aspoň nedal na pamětnou?*' divil se Parr.
"Protože chci v Cattanu začít úplně nově. Všichni lidé musí mít stejnou šanci. Co se stalo díky Roccovi, nesmí být měřítkem pro budoucnost. Nevěřím, že ti lidé jsou všichni špatní. Někteří z nich jsou určitě ničemové, ale i oni musí mít možnost začít znovu. Když se však znovu prohřeší proti zájmům společnosti, budou spravedlivě potrestáni!
"To zní jako vládní program budoucího guvernéra," poznamenal Parr. Opravdu zvláštní, říkal si v duchu, jak zralý je ten mladík.
Ren Dhark se zamyslel a ve tváři se mu rýsovala vůle proměnit vyřčená slova v činy.